

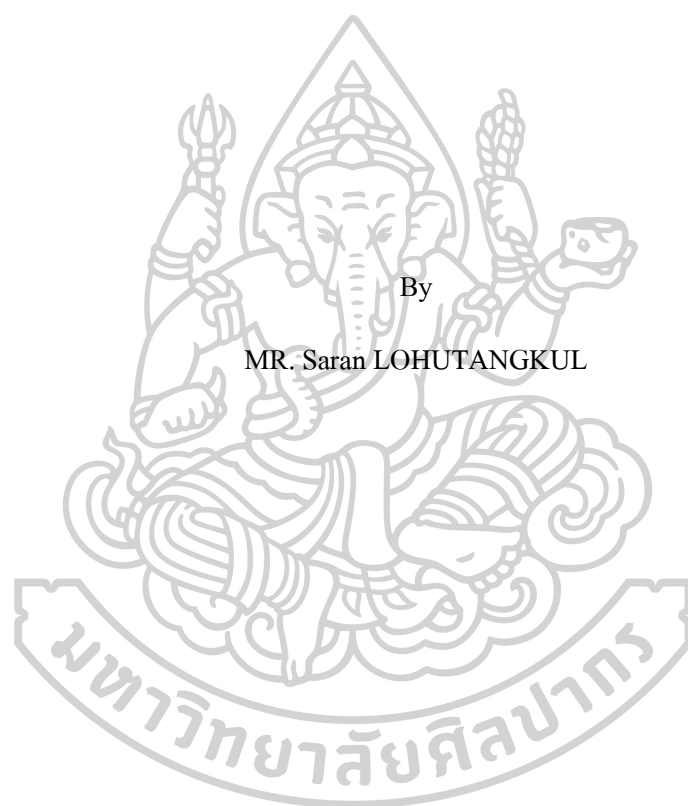
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

แรป

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

WRAP

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2017
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	แรป
โดย	ศรัณย์ โลหุตางกูร
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ศาสตราจารย์ ญาณวิทย์ กุญแจทอง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ชารทัศนวงศ์)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ทินกร ภาษรสุวรรณ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ศาสตราจารย์ ญาณวิทย์ กุญแจทอง)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ พิษณุ สุภณมิตร)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราการ จันทรวีชิต)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(รองศาสตราจารย์ กันจณา คำโสภี)

56003205 : ทศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท

นาย ศรัณย์ โลหุตากร: แรป อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ศาสตราจารย์ ญาณวิทย์
บุญเจาทอง

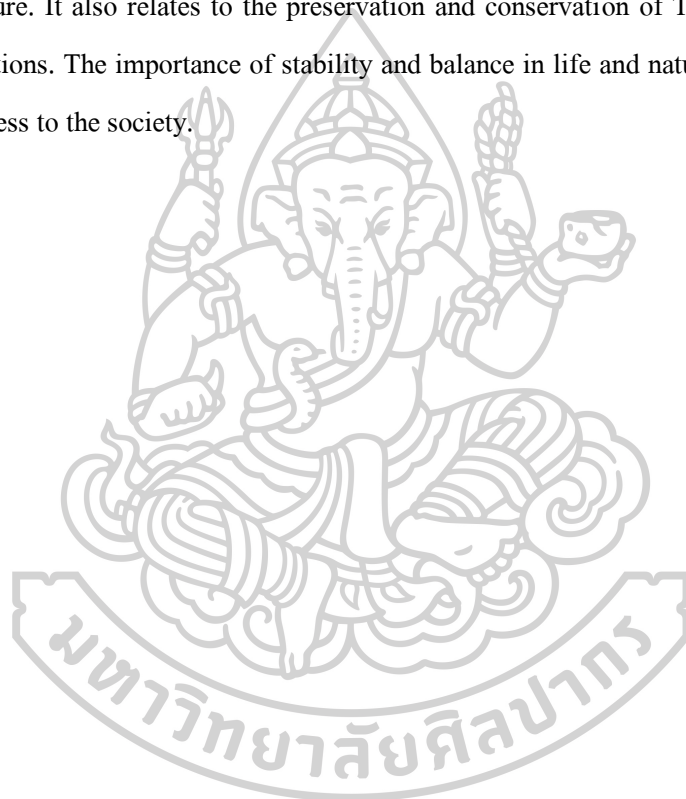
ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอมุมมองของการเก็บถนอมและรักษาผลไม้ให้คงสภาพเดิมไว้ เสมือนเป็นการการเชื่อมโยงให้ผู้คนในสังคมได้ตระหนักและตื่นตัวในเรื่องการบริโภคผลไม้ บำบัดโรค โดยการแสดงออกผ่านวิธีการห่อหุ้มผลไม้ ด้วยฟิล์มถนอมอาหาร อันเป็นการยืดระยะเวลา ช่วยชะลอความสูญเสีย เพื่อจะได้เก็บไว้ใช้ประโยชน์ได้นานยิ่งขึ้น นัยยะของการเก็บถนอมรักษามีได้มีเพียงแต่ด้านกายภาพเท่านั้น แต่ยังสอดแทรกแนวคิดเรื่องการรักษาคุณภาพชีวิต และการรักษาคุณภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่มีต่อการอนุรักษ์ผลไม้ไทยสมุนไพรท้องถิ่น ให้ผู้คนรุ่นใหม่ได้รู้จัก ซึ่งความสำคัญของคุณภาพที่มีต่อมนุษย์และธรรมชาตินั้นจะส่งผลให้เกิดความสุข และความยั่งยืนให้ผู้คนในสังคมสืบต่อไป

56003205 : Major (VISUAL ARTS)

MR. SARAN LOHUTANGKUL : WRAP THESIS ADVISOR : PROFESSOR
YANAWIT KUNCHAETHONG

I would like to present the aspect of preserving fruits as a way to connect people to the of awareness eating fruits for healing by using the method of wrapping inside a film. This helps prolong the freshness and makes fruits degrade slower. The concept of preservation is not only through physicality but it also incorporates the idea of keeping the balance and stability of life and nature. It also relates to the preservation and conservation of Thai's traditional fruit for later generations. The importance of stability and balance in life and nature is that it brings long-term happiness to the society.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ผู้ให้กำเนิดชีวิตแก่ข้าพเจ้า อบรมสั่งสอนข้าพเจ้า ให้ได้รู้จักการใช้ชีวิตอย่างปกติสุข ตลอดจนเป็นกำลังใจให้ข้าพเจ้า เสมอมา ซึ่งข้าพเจ้ายังคงตระหนักถึงพระคุณอันยิ่งใหญ่ผู้นี้อยู่เสมอ อีกทั้งคณาจารย์ในภาควิชาภาพพิมพ์ทุกท่านที่ให้ความรู้ ความคิด คำแนะนำและทักษะอันนำมาซึ่งความสำเร็จในทางสร้างสรรค์ ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ญาณวิทย์ กุญแจทอง, ศาสตราจารย์เกียรติคุณพิชญ์ สุภนิมิตร, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรากร จันทรวิชิต ที่คอยให้คำปรึกษา ตลอดจนกระบวนการทางความคิด และความเข้าใจในศิลปะอันยิ่งใหญ่ ให้ข้าพเจ้ารู้จักการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่มีคุณค่า โดยเฉพาะผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ศรัณย์ โลหุตางกูร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาของเรื่อง que ที่ศึกษา.....	1
ความมุ่งหมายในการศึกษา.....	2
สมมติฐานของการศึกษา.....	2
ขอบเขตการศึกษา.....	2
บทที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	3
อิทธิพลที่ได้รับจากธรรมชาติ.....	3
อิทธิพลที่ได้รับจากสภาพแวดล้อม สังคม ความเชื่อ และ ศาสนา.....	4
อิทธิพลที่ได้รับจากวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.....	10
อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรม.....	10
ศิลปะสำนึกนิยม (Realism).....	11
ไฮเปอร์เรียลลิซึม (Hyperrealism).....	12
1 Willem van Aelst.....	12
2 Tjalf Sparnaay	14
3 Hisashi Kurachi	16
บทที่ 3 กระบวนการและองค์ประกอบในการสร้างสรรค์	17
องค์ประกอบในการสร้างสรรค์.....	17

1. การกำหนดองค์ประกอบ (Composition).....	17
2. รูปทรง (Form).....	18
3. พื้นที่ว่าง (Space).....	18
4. น้ำหนักแสงและเงา (Tone Light and Shadow).....	19
5. สี (Color).....	20
6. พื้นผิว (Texture).....	20
การศึกษาค้นคว้าข้อมูล	21
เทคนิควิธีการและขั้นตอนการสร้างสรรค์.....	22
การสร้างภาพร่างต้นแบบ (Sketch).....	22
เทคนิคภาพพิมพ์สกรีน (Screen Print).....	25
ขั้นตอนการสร้างต้นแบบแม่พิมพ์.....	26
ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์.....	28
ขั้นตอนการพิมพ์.....	32
อุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์สกรีน.....	35
อุปกรณ์การสร้างต้นแบบแม่พิมพ์.....	35
อุปกรณ์การสร้างแม่พิมพ์.....	35
อุปกรณ์การพิมพ์.....	35
อุปกรณ์การล้างแม่พิมพ์.....	36
บทที่ 4 แนวทางและการวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์.....	38
ช่วงเวลาที่ 1 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปี พ.ศ. 2556	39
ช่วงเวลาที่ 1 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปี พ.ศ. 2556.....	40
ช่วงเวลาที่ 2 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปี พ.ศ. 2557	46
ช่วงเวลาที่ 2 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปี พ.ศ. 2557.....	47
ช่วงเวลาที่ 3 ผลงานวิทยานิพนธ์ ปี พ.ศ. 2558 - 2561	53

ช่วงเวลาที่ 3 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ปี พ.ศ. 2558 - 2561	54
บทที่ 5 บทสรุปการสร้างสรรค์	61
รายการอ้างอิง	62
ประวัติผู้เขียน	64

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้าที่
1	ภาพอิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรมของ Willem ven Aelst.....	13
2	ภาพอิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรมของ Tjalf Sparnaay (ภาพที่1).....	15
3	ภาพอิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรมของ Tjalf Sparnaay (ภาพที่2).....	15
4	ภาพอิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรมของ Tjalf Sparnaay (ภาพที่3).....	15
5	ภาพอิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรม ของ Hisashi Kurachi.....	16
6	ภาพประกอบแสดงการกำหนดองค์ประกอบศิลป์ (Composition).....	17
7	ภาพประกอบแสดงรูปทรง (Form).....	18
8	ภาพประกอบแสดงพื้นที่ว่าง (Space).....	19
9	ภาพประกอบแสดงน้ำหนัก (Tone Light and shadow).....	19
10	ภาพประกอบแสดงสี (Color).....	20
11	ภาพประกอบแสดงพื้นผิว (Texture).....	21
12	ภาพถ่ายต้นแบบ (Sketch) ผลพีคข้าว (ภาพที่ 1).....	22
13	ภาพถ่ายต้นแบบ (Sketch) ผลพีคข้าว (ภาพที่ 2).....	23
14	ภาพถ่ายต้นแบบ (Sketch) ผลจำปาตะ (ภาพที่ 3).....	23
15	ภาพถ่ายต้นแบบ (Sketch) ผลพีคข้าว (ภาพที่ 4).....	23
16	ภาพถ่ายต้นแบบ (Sketch) ผลพีคข้าว (ภาพที่ 5).....	24
17	ภาพถ่ายต้นแบบ (Sketch) ผลแดงไทย (ภาพที่ 6).....	24
18	ภาพแสดงขั้นตอนการเขียนฟิล์มพลาสติกด้วยดินสอไข.....	26
19	ภาพแสดงการแยกน้ำหนักบนแผ่นฟิล์ม.....	27
20	ภาพแสดงการปวดกาวอัดลงบล็อกสกรีน.....	29
21	ภาพแสดงการ อบบล็อกสกรีนในตู้อบความร้อน.....	30
22	ภาพแสดงการฉายแสงลงบน บล็อกสกรีน เพื่อใช้เป็นแม่พิมพ์.....	31
23	ภาพแสดงการเตรียมกระดาษสำหรับพิมพ์.....	33
24	ภาพแสดงการพิมพ์ภาพพิมพ์สกรีน.....	34
25	ภาพแสดงการล้างทำความสะอาดกระดาษอัดบนบล็อกสกรีน.....	34
26	ภาพอุปกรณ์ขั้นตอนการสร้างต้นแบบแม่พิมพ์.....	36
27	ภาพอุปกรณ์ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์.....	36

28	ภาพอุปกรณ์ชิ้นตอนการพิมพ์.....	37
29	ภาพอุปกรณ์ชิ้นตอนการล้างแม่พิมพ์.....	37
30	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ช่วงที่ 1 (ภาพที่ 1).....	41
31	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ช่วงที่ 1 (ภาพที่ 2).....	42
32	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ช่วงที่ 1 (ภาพที่ 3).....	43
33	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ช่วงที่ 1 (ภาพที่ 4).....	44
34	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ช่วงที่ 1 (ภาพที่ 5).....	45
35	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ช่วงเวลาที่ 2 (ภาพที่ 1).....	48
36	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ช่วงเวลาที่ 2 (ภาพที่ 2).....	49
37	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ช่วงเวลาที่ 2 (ภาพที่ 3).....	50
38	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ช่วงเวลาที่ 2 (ภาพที่ 4).....	51
39	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ช่วงเวลาที่ 2 (ภาพที่ 5).....	52
40	ผลงานวิทยานิพนธ์ (ภาพที่ 1).....	55
41	ผลงานวิทยานิพนธ์ (ภาพที่ 2).....	56
42	ผลงานวิทยานิพนธ์ (ภาพที่ 3).....	57
43	ผลงานวิทยานิพนธ์ (ภาพที่ 4).....	58
44	ผลงานวิทยานิพนธ์ (ภาพที่ 5).....	59
45	ผลงานวิทยานิพนธ์ (ภาพที่ 6).....	60

บทที่ 1

บทนำ

ร่างกายของมนุษย์นั้นสามารถบำบัดรักษาตนเองได้ตามธรรมชาติ โรคภัยและอาการเจ็บไข้ต่างๆที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเพียงกระบวนการจัดพิชิตตามธรรมชาติของร่างกาย ท่ามกลางสภาพแวดล้อมทางสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและแปรปรวนอยู่ตลอดเวลา ส่งผลต่อสุขภาวะทั้งภายในและภายนอกแก่ตัวมนุษย์ เกิดการเจ็บป่วยอันสืบเนื่องมาจากพฤติกรรมกรกินอยู่ที่ไม่สอดคล้องกับกฎแห่งสุขภาพ ส่งผลต่อกระบวนการเยียวยาตัวเองให้เป็นไปได้ยากลำบาก ทางเลือกในการรักษาคุณภาพของร่างกายจึงเกิดขึ้น นำเสนอทางเลือกในการบริโภคผลไม้บำบัดต้านโรค ซึ่งเป็นแนวทางในการเยียวยาและรักษาความสมดุลของชีวิต อันเป็นการจุดประกายให้ผู้คนในสังคม หันกลับมาตระหนัก และใส่ใจดูแลสุขภาพเพื่อก่อเกิดคุณภาพแห่งชีวิตสืบต่อไป

ความเป็นมาของเรื่องการศึกษา

"คุณเป็นอย่างที่คุณกิน" คำกล่าวนี้อาจมุ่งหมายความว่าสุขภาพภายในร่างกายจะดีหรือไม่อย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับอาหารที่เรารับประทาน ทุกวันนี้ผู้คนในสังคมป่วย อันเกิดจากพฤติกรรมกรบริโภคเป็นหลัก ร่องลงมาเป็นเรื่องของวิถีชีวิต ซึ่งเป็นสาเหตุของการเกิดโรค ทำให้ต้องทำงานหนักเพื่อหาเงินมารักษาร่างกาย ปัจจุบันความคิดเรื่องยารักษาโรคแนวใหม่ได้เกิดขึ้น กล่าวได้ว่าเป็นกุญแจสู่ชีวิตที่ยืนยาวและมีสุขภาวะที่ดี โดยการปรับเปลี่ยนวิธีการบริโภคมารับประทานผักผลไม้ต้านโรค อันเกี่ยวข้องกับสารพฤกษเคมี (Phytochemicals) ซึ่งมีคุณสมบัติในการช่วยลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรค ช่วยกระตุ้นให้ร่างกายต่อสู้กับโรคร้ายและยังช่วยชะลอความชราให้ช้าลงได้

ประเทศไทยนับเป็นประเทศหนึ่งในโลกที่มีความหลากหลายของผลไม้ทั้งด้านชนิดและปริมาณ ผลไม้หลายชนิดเป็นที่นิยมและรู้จักกันอย่างดีในหมู่ผู้บริโภค ซึ่งจะพบเห็นได้ทั่วไปตลอดทั้งปี แต่ก็มีผลไม้พันธุ์พื้นเมืองจำนวนไม่น้อย ที่ไม่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ จึงไม่เป็นที่รู้จัก ขาดความนิยมในการนำมาบริโภคและเป็นไปได้ว่าจะสูญหายไปไม่ช้า ผลไม้เหล่านี้เต็มเปี่ยมไปด้วยคุณสมบัติทางยา อุดมไปด้วยสารเคมีที่มีคุณประโยชน์อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้างสุขภาพได้เป็นอย่างดี ผลไม้พันธุ์พื้นเมืองจำพวกนี้ล้วนเป็นผลไม้สะอาดปราศจากการปรุงแต่งทางด้าน

พันธุกรรมและสารเคมีที่เป็นพิษ จึงเป็นแรงบัลดาลใจให้ข้าพเจ้าตระหนักคิดและนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะผ่านกระบวนการภาพพิมพ์

ความมุ่งหมายในการศึกษา

นำเสนอมุมมองของการเก็บถนอมและรักษาผลไม้ให้คงสภาพเดิมไว้ ซึ่งเปรียบเสมือนการเชื่อมโยงให้ผู้คนในสังคมได้ตระหนักและตื่นตัวในเรื่องการบริโภคผลไม้บ่าบัด ที่เป็นการบรรเทาโรค ขจัดปัญหาอ้วนสุขภาพกาย และสุขภาพใจ โดยการแสดงออกผ่านวิธีการห่อหุ้มผลไม้ ด้วยฟิล์มถนอมอาหารอันเป็นการยืดระยะเวลา ช่วยชะลอการสูญเสียความสดใหม่ จะได้เก็บไว้ใช้ประโยชน์ได้นานยิ่งขึ้น นัยยะของการเก็บถนอมรักษามีได้มีเพียงแค่ด้านกายภาพ เท่านั้น แต่ยังสอดแทรกแนวคิดเรื่องการรักษาคุณภาพชีวิต และการรักษาคุณภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ จากการอนุรักษ์ผลไม้พื้นบ้านที่มีสรรพคุณทางยา ให้คนรุ่นใหม่ได้รู้จัก ซึ่งความสำคัญของคุณภาพที่มีต่อมนุษย์และธรรมชาตินั้นจะทำให้เกิดความสุขและความยั่งยืนเพื่อผู้คนในสังคมสืบต่อไป

สมมติฐานของการศึกษา

ปัญหาการบริโภคของผู้คนในสังคมทุกวันนี้เป็นสาเหตุให้เกิดโรคส่งผลกระทบต่อสุขภาพะทั้งในระยะสั้นและระยะยาว จึงต้องการปลูกจิตสำนึกของการบริโภคผลไม้บ่าบัด ซึ่งเปรียบเสมือนกระบวนการถ่ายทอดพลังการรักษาจากธรรมชาติมาสู่ตัวมนุษย์แล้วจึงส่งผ่านวิธีการรักษานั้นไปยังธรรมชาติ เพื่อเป็นแนวทางในการใช้ชีวิตที่ยั่งยืน

ขอบเขตการศึกษา

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ข้าพเจ้าได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาดังนี้

1 ศึกษาธรรมชาติของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคผลไม้บ่าบัดโรค เพื่อป้องกันการสูญเสียที่จะเกิดขึ้นกับชีวิตตลอดจนวิธีการที่จะรักษาสภาวะของผลไม้ที่นำมาใช้ ให้สามารถยืดระยะเวลาให้ได้นานที่สุด

2 ศึกษาและเลือกใช้ผลไม้สมุนไพรพื้นบ้านมาห่อหุ้มด้วยฟิล์มถนอมอาหาร เพื่อใช้เป็นตัวแทนของแนวความคิดที่ให้ความรู้สื่ออยากเก็บรักษาไว้ให้นานๆ

3 นำเสนอรูปแบบงานสร้างสรรค์ในลักษณะเหมือนจริง (Realistic) ผ่านกระบวนการภาพพิมพ์เทคนิคภาพพิมพ์สกรีน (Screen Print)

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าเชื่อว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่ผ่านเข้ามาในการรับรู้ของเรานั้นแม้ว่าจะเล็กน้อยสักเพียงใดย่อมมีผลต่อตัวเรา ดังนั้นเมื่อเราได้สัมผัสรับรู้สิ่งใดสิ่งนั้นย่อมส่งผลต่อการพัฒนาความคิด ตัวตน และทัศนคติในทางสร้างสรรค์ ในการทำงานศิลปะนั้นศิลปินต่างก็มีแนวทางที่แตกต่างกันไปมากมายและต่างก็มีอิสรเสรีในทางสร้างสรรค์ ศิลปินแต่ละคนจึงมักจะใช้ความชำนาญทางด้านเทคนิค ความสนใจและประสบการณ์ของตนเองเพื่อให้เกิดผลสำเร็จสูงสุดในผลงานนั้นๆ ประสบการณ์ในที่นี้จึงได้แก่ประสบการณ์จากสภาพแวดล้อม ประเพณี วัฒนธรรมและความชื่นชอบส่วนตัว ข้อมูลและอิทธิพลทั้งในด้านความนึกคิดหรือรูปแบบต่างๆ นั้นเปรียบเสมือนอาหารที่เราเลือกกินเข้าไป แล้วย่อยกรองสิ่งที่มีประโยชน์ จากนั้นจึงแปรเปลี่ยนสภาพไปเป็นพลังงานหล่อเลี้ยงร่างกาย ดังนั้นเองงานสร้างสรรค์จึงเกิดขึ้นได้ อัจฉริยะมิใช่บุคคลที่เกิดจากความว่างเปล่า แต่อัจฉริยะคือผู้ที่รู้จักรวบรวมข้อมูลจากสิ่งต่างๆ และนำมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพให้มากที่สุด ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะแรงบันดาลใจก็เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดการสร้างสรรค์ บ่อเกิดแห่งแรงบันดาลใจนั้นคือ มโนภาพ อันก่อกำเนิดขึ้นจากสิ่งที่มีอยู่ในธรรมชาติ วิทยาศาสตร์หรือในตัวมนุษย์เอง ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าเกิดขึ้นจากแรงบันดาลใจดังนี้

อิทธิพลที่ได้รับจากธรรมชาติ

ธรรมชาติสร้างสรรพสิ่งบนดาวเคราะห์ดวงนี้ด้วยกฎเกณฑ์เดียวกันเหมาะสมกลมกลืนกันเพื่อความอยู่รอดอย่างยั่งยืนของพืชพรรณ¹ ซึ่งส่งผลให้เกิดการสร้างสรรค์ความงามจากธรรมชาติในแง่มุมอันหลากหลาย ไม่เพียงเฉพาะความงามในทางกายภาพเท่านั้น แต่เป็นความงามแฝงเร้นพลังอันยิ่งใหญ่ที่อยู่ภายใน ธรรมชาติเปรียบเหมือนบ่อน้ำที่เราไม่สามารถหยั่งถึงได้ มีความลับอีกมากมายในธรรมชาติที่เราไม่รู้ ทั้งยังดำรงความเร้นลับและความมหัศจรรย์ต่างๆ อย่างเงียบสงบซึ่งเราไม่มีทางจะรับรู้ได้เลยถ้าไม่ใช้จิตใจเข้าไปสัมผัส มนุษย์เป็นผลผลิตจากธรรมชาติ ดังนั้นวิถีของมนุษย์จึงควรดำเนินไปในทิศทางที่สอดคล้องกับวิถีแห่งธรรมชาติ แต่มนุษย์นั้นกลับพยายามทุก

¹ ชลุด นิ่มเสมอ, สัพเพพระเกี่ยวกับชีวิตและศิลปะ (กรุงเทพฯ: บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่งจำกัด มหาชน, 2558).

วิถีทางที่จะเอาชนะและอยู่เหนือธรรมชาติตลอดเวลา จนเป็นเหตุให้เกิด มหันตภัยอันหลากหลาย อาการเจ็บป่วย และโรคร้ายนานาชนิดๆ ล้วนสืบเนื่องมาจากการดำเนินชีวิตที่ผิดแผกจากธรรมชาติ ทั้งสิ้น ฉะนั้นหากมนุษย์ดำรงตนอยู่ในสภาวะสมดุลกับธรรมชาติแล้ว โรคร้ายและอาการเจ็บป่วยก็จะหมดไป จากแนวคิดนี้จึงเป็นจุดเริ่มต้นในการตระหนักคิดในการดูแลสุขภาพที่ก่อเกิดดุลยภาพแห่งชีวิตตามแนวคิดหลักเรื่องของธรรมชาติบำบัด กล่าวคือการปรับเปลี่ยนวิถีการบริโภคมารับประทานพืชผลไม้ต้านโรค อันเป็นการถ่ายทอดพลังการรักษาจากธรรมชาติมาสู่ตัวเรา แล้วจึงส่งผ่านวิธีการรักษานั้นกลับไปสู่ธรรมชาติ อีกทั้ง กรรมวิธีการรักษานั้นยังหมายรวมถึงการอนุรักษ์และรักษาผลไม้อินทรีย์พื้นบ้านสมุนไพรท้องถิ่น ที่กำลังจะเลือนหายไปจากสังคมให้เป็นที่รู้จัก เพื่อเป็นการช่วยกระตุ้นให้ผู้คนในสังคมได้ตระหนักหันกลับมาใส่ใจดำรงตนให้เหมาะสมและสอดคล้องประสานกับธรรมชาติให้ยั่งยืนต่อไปในอนาคต

อิทธิพลที่ได้รับจากสภาพแวดล้อม สังคม ความเชื่อ และ ศาสนา

องค์การอนามัยโลกได้นิยามไว้ว่า “Health is the complete well being of the body, mind and spiritual.” หมายถึงว่าสุขภาพหรือสภาวะที่เป็นสุขนั้นต้องมีความเป็นอยู่ที่ดีทั้งร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ ในยุคสมัยที่วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเฟื่องฟูเช่นปัจจุบันนี้ เรามีทั้งเทคโนโลยีการแพทย์ที่ทันสมัย ทั้งเครื่องมืออุปกรณ์ที่ทำให้ชีวิตเราสะดวก สบายมากขึ้นกว่าสมัยบรรพบุรุษ การจะได้มาซึ่งสุขภาพดีน่าจะไม่ใช่เรื่องยากนัก แต่จากสภาพการต่างๆ รอบตัวในทุกวันนี้ กลับทำให้รู้สึกว้าวุ่น คำนิยามขององค์การอนามัยโลกนั้นออกจะเป็นเรื่องยากที่จะทำได้จริง ทุกวันนี้มีโรคร้ายที่ไม่สามารถรักษาให้หายได้เกิดขึ้นมาเรื่อยๆ โดยที่การแพทย์แผนใหม่ ยาแผนปัจจุบันแทบจะไม่ได้ให้ความมั่นใจใดๆแก่เราได้เลย สำนักงานคณะกรรมการประเมินเทคโนโลยี (Technology Assessment Board) แห่งรัฐสภาอเมริกันกล่าวว่า “การหายจากโรคโดยการ ใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์มีไม่ถึงร้อยละ 20 นอกนั้นหายเพราะเหตุอื่นเช่น หายเอง หายเพราะความเชื่อ หรือศรัทธา หายเพราะการได้รับความเอาใจใส่ ฯลฯ”² เห็นได้ว่าการรักษาโดยวิธีการแพทย์แผนใหม่ที่เรารู้จักมีผลเพียงแค่ 20% เท่านั้นส่วนสาเหตุที่หายอื่นๆอีกร้อยละ 80 ล้วนไม่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีเลย ทุกวันนี้ผู้คนจำนวนมากได้เริ่มหันเหความเชื่อจากการแพทย์สมัยใหม่ไปสู่ทางเลือกในการบำบัดเยียวยาวิธีอื่นๆ โดยเฉพาะการหันกลับไปหาธรรมชาติและความเรียบง่ายด้วยวิธีการที่เรียกว่าธรรมชาติบำบัดด้วยแนวทางการบริโภคผักผลไม้สมุนไพรต้านโรค ซึ่งเป็นวิถีและ

² ประเวศ วะสี, สุขภาพองค์รวมในองค์รวมแห่งสุขภาพ (กรุงเทพฯ: มูลนิธิโกมลคีมทอง, 2536).

วัฒนธรรมแบบดั้งเดิมที่บรรพบุรุษเราเคยปฏิบัติกันมา ธรรมชาติบำบัดจึงมิใช่เรื่องใหม่ แต่เป็นเรื่องที่มีมาตลอด เพียงแต่เราได้ละเลยกันไปเท่านั้นเอง เป้าหมายของธรรมชาติบำบัดไม่ได้อยู่เพียงแค่การมีอายุ ร้อยปีพัน ปีแต่อยู่ที่การมีชีวิตอยู่อย่างมีความสุขทั้งร่างกายและจิตใจ รวมทั้งการจากไปอย่างสงบสุขเมื่อถึงวาระแห่งวัยอันควร ถ้าต้องอยู่ในสังคมที่มีแต่คนป่วย ต้องอาศัยอยู่ในร่างกายซีโรค มีจิตใจอ่อนแอช่วยตนเองไม่ได้ เราจะไม่มีทางเข้าถึงสภาวะเป็นสุขได้เลย มีคำกล่าวว่า “คุณเป็นในสิ่งที่คุณกิน” (You are what you eat.) เพราะอาหารนั้นเป็นตัวบ่งบอกสุขภาพของคนกิน กล่าวคือ เราควรเลือกกินอาหารที่ร่างกายเราต้องการและหลีกเลี่ยงอาหารที่ส่งผลเสียต่อร่างกาย สำหรับแนวทางการกินผักผลไม้ต้านโรคนั้นเริ่มเป็นที่นิยมมากขึ้นเรื่อยๆ คลินิกการแพทย์แบบผสมผสานทั่วโลกต่างสนับสนุนแนวทางการใช้อาหารบรรเทาและรักษาโรคหลายชนิด ซึ่งสอดคล้องกับคำพูดของ ฮิปโปเครติส นักปราชญ์ ผู้เป็นบิดาทางการแพทย์ของชาวกรีก เมื่อราว 400 ปีก่อนคริสตกาลเป็นอย่างดี ดังคำกล่าวว่า “จงให้อาหารของท่านเป็นยาและให้ยาของท่านเป็นอาหาร” (Let your food be your medicine and let your medicine be your food.)³ ซึ่งสังคมไทยได้นำสมุนไพรและเครื่องเทศมาผสมผสานในการปรุงอาหารเป็นเวลายาวนานแล้ว โดยเป็นข้อได้เปรียบจากความเป็นประเทศเขตร้อนที่มีพืชพันธุ์สมบูรณ์ ทำให้มีพืชสมุนไพรอยู่มาก อีกทั้งในทางพระพุทธศาสนา พระไตรปิฎกก็ได้ระบุถึงผลไม้ที่พระภิกษุสงฆ์ฉันได้ไม่จำกัดเวลา คือผลไม้สำหรับเตรียมน้ำปานะ (น้ำคั้นจากผลไม้) ซึ่งเป็นน้ำคั้นจากผลไม้ชนิดใดใน 8 ชนิดที่พระพุทธเจ้าทรงอนุญาตให้ภิกษุสงฆ์ฉันได้ผลไม้นั้นต้องมีขนาดเท่าหรือเล็กกว่าผลมะตูมและต้องเตรียมจากของสดมิให้ต้มด้วยไฟตั้งมีวจนะว่า “เย็นก็ดี สุขด้วยแสงอาทิตย์ก็ดีข่มควรร สุขด้วยไฟไม่ควร”⁴ ซึ่งได้แก่

1. อัมพะปานะ น้ำมะม่วง
2. ชัมพุปานะ น้ำชมพูหรือน้ำหว่า
3. โจจะปานะ น้ำกล้วยมีเมล็ด

³ MGR Online to เรื่องน่ารู้ (ที่ไม่ควรละเลย) จากค่ายวิทยาศาสตร์การอาหาร, 12 เมษายน 2561, 2561, <https://mgronline.com/science/detail/9500000034102>.

⁴ วินัย แก้วมณีวงศ์, อาหารสดเพื่อสุขภาพในการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ (กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์, 2554).

4. โม่จะปานะ น้ำกล้วยไม่มีเมล็ด
5. มะชุกะปานะ น้ำมะพร้าวต้องเจือด้วยน้ำจิ้งควร
6. มุททิกะปานะ น้ำลูกจันทน์หรือองุ่น
7. สาธุกะปานะ น้ำเหง้าบัว
8. พารุสะกะปานะ น้ำมะพร้าวหรือลิ้นจี่

โดยมีสิ่งที่น่าสนใจที่สนับสนุนความเชื่อที่ว่าการบริโภคผลไม้เป็นการถ่ายทอดพลังงานจากธรรมชาติมาสู่ตัวมนุษย์ ก็เพราะเราไม่สามารถสร้างอาหารได้ด้วยตนเอง แต่พืชสร้างอาหารเองได้จากแสงแดด น้ำ และอากาศ พืชผักผลไม้จึงมีคุณค่าต่อสุขภาพสูง และเหมาะกับการย่อยของมนุษย์มากที่สุด และตามศาสตร์แพทย์แผนจีน บ่งชี้ว่าแม้แต่ยาจีนที่ใช้รักษาโรค ยังสู้การเลือกอาหารมารับประทานเป็นยาไม่ได้ คนโบราณจึงพิถีพิถันในการเลือกอาหารมารับประทาน โดยต้องรู้ด้วยว่าคนในครอบครัวกินอาหารนี้ได้ และคนไหนกินไม่ได้ คือให้รับประทานอาหารตามธาตุ อาทิ หยิน (ฤทธิ์เย็น) หยาง (ฤทธิ์ร้อน) ประกอบด้วย อาหารฤทธิ์เย็น เป็นอาหารที่กินแล้วทำให้ร่างกายเกิดความเย็น ให้สังเกตง่ายๆ คือ เป็นอาหารที่ทำให้เรารู้สึกชุ่มคอ ไม่หิวน้ำ เช่น มังคุด มะขม แตงโม แตงไทย แคนตาลูป สับปะรด ส้มโอ ลางสาด กล้วยน้ำว้า น้ำมะนาว น้ำมะพร้าว สตอร์เบอร์รี่ เป็นต้น อาหารฤทธิ์ร้อน เป็นอาหารที่กินแล้วทำให้เราเกิดความร้อน ซึ่งมีข้อสังเกตง่ายๆ คือ หากกินแล้วรู้สึกเผ็ดร้อน หรือรู้สึกหิวน้ำ ถือว่าเป็นอาหารฤทธิ์ร้อน เช่น ฝรั่ง ขนุนสุก ลิ้นจี่ เงาะ ลำไย ทูเรียน น้อยหน่า สละ ส้มเขียวหวาน มะตูม ละครุด มะเฟือง มะพร้าว มะขามหวานสุก สมอพิเภก มะไฟ มะแว้ง(ลิ้นจี่ป่า) ทับทิมแดง มะม่วงสุก ลูกยอ กระเจี๊ยบแดง เป็นต้น ข้าพเจ้าจึงหยิบยกแนวทางทั้งหมดนี้มาศึกษาใช้อ้างอิงและเชื่อมโยงกับแนวความคิดของการรักษาคุณภาพของชีวิต โดยเลือกใช้ผลไม้สมุนไพรในการสร้างสรรค์ดังนี้

1.ผลผักข้าว ผักข้าว มีชื่อเรียกอื่นว่า น้ำเต้าไฟ, ขี้พรวไฟ(สุราษฎร์ธานี) ขี้กาเครือ (ปัตตานี) ผักข้าว (ตาก,ภาคเหนือ) มะข้าว (แพร่) แก๊ก (Gac เวียดนาม) ผักข้าว เป็น พืชไม้เลื้อยอยู่ในวงศ์แตงกวาและมะระ มีชื่อสามัญว่า Spring Bitter Cucumber เป็นพืชที่ขึ้นตามรั้วบ้าน หรือตามต้นไม้ต่าง ๆ มีมือเกาะคล้ายกับตำลึง ใบเป็นรูปหัวใจคล้ายใบโพธิ์ ขอบใบหยักเว้าลึกเป็นแฉก 3-5 แฉก ดอกจะมีสีขาวแกมเหลือง ตรงกลางมีสีน้ำตาลแกมม่วง ผักข้าวเป็นพืชประจำถิ่นเขตร้อนชื้น แถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และมักอ้างถึงแหล่งกำเนิดในประเทศเวียดนาม เรียกว่า gac fruit ชาว

เวียดนามเชื่อกันว่า เป็นพืชพันธุ์จากสวรรค์ เพราะกินแล้วทำให้แข็งแรง อายุยืน ผิวพรรณดี ส่วนชื่อที่ทางซีกโลกตะวันตกเรียกกันหลากหลาย ได้แก่ spiny bitter guard (มีรสขม) หรือ baby jack fruit (ขนุนลูกเล็กๆ) จะเห็นได้ว่าการเรียกชื่อในแต่ละท้องถิ่นจะบอกถึงแหล่งที่มา บ่งชี้ความเป็นลักษณะเด่นของพืชชนิดนี้ คือ ผลคล้ายพืชตระกูลแตง ผลทรงกลม บางสายพันธุ์ กลมรี คล้ายหยดน้ำ ลักษณะ คล้ายผล “แคนตาลูป” เปลือกผิวภายนอกมีตุ่มๆ หนาม คล้ายขนุน แต่ความถี่ของตุ่มน้อยกว่า ผลอ่อนมีสีเขียว และเมื่อเริ่มแก่และสุก จะเปลี่ยนเป็นสีเหลืองและส้มแดง เมื่อผลสุกเนื้อจะเนียนสีเหลืองคล้ายมะม่วง เมล็ดแข็งสีดำมีขนาดใหญ่ ผลผ่าแล้วแต่ละสายพันธุ์จะมีปริมาณสารที่มีประโยชน์ต่อร่างกายเราไม่เท่ากัน หากมีปริมาณเยื่อหุ้มเมล็ดมากก็จะมีปริมาณไลโคพีนมาก ซึ่งจะมีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ ชะลอความแก่ ต้านการอักเสบ ช่วยลดไขมันและน้ำตาลในเลือด และที่สำคัญ มีฤทธิ์ต้านมะเร็งหลายชนิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งมะเร็งต่อมลูกหมาก

สรรพคุณทางยา ผลทางรักษาและป้องกันโรค จากการค้นคว้าพบว่า เริ่มมีการศึกษาครั้งแรกในประเทศเวียดนามถึงคุณประโยชน์ของสารที่มีอยู่ในผลชนิดนี้ เพื่อสุขภาพและ ประโยชน์ทางการแพทย์ พักข้าว เป็นผลไม้ที่ปลูกได้ง่าย วิถีชีวิตของชาวเวียดนามมัก นำผลมาคั้น ผสมน้ำในการหุงข้าว มีรายงานว่า ในช่วง ค.ศ. 1941 แพทย์ที่เวียดนาม ได้คิดค้นหาศักยภาพของพืชชนิดนี้ในการรักษา มะเร็ง ที่เกิดขึ้นต่อผู้คนชาวเวียดนามซึ่งเป็นผลกระทบจากการใช้สาร Agent Orange (รู้จักกันดีในชื่อ “ฝนเหลือง” ในสงครามเวียดนามกับอเมริกา) ผลจากการวิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมีพบว่า มีสารสำคัญคือ ไลโคพีน มากที่สุด เมื่อเทียบกับมะเขือเทศและพืช ผัก ผลไม้ชนิดอื่นๆ ซึ่งสารไลโคพีนนี้เกิดขึ้น โดยพืชสร้างขึ้นมา และมีประโยชน์แก่พืช ขณะเดียวกันก็มีประโยชน์ต่อคนเราด้วย สารไลโคพีนนี้ประกอบไปด้วยสารพฤกษเคมี (ไฟโตนิวเทรียนท์, phytonutrient) ที่มีสรรพคุณเป็นสารต้านกลไก ออกซิเดชันในร่างกาย ต้านการเกิดอนุมูลอิสระ ทำให้มีสรรพคุณรักษาโรค ซึ่งภูมิปัญญาแพทย์แผนไทยจีน ได้นำผลเยื่อหุ้มเมล็ด หรือ แม้กระทั่งน้ำมันที่เมล็ด มาใช้ในสูตรยารักษาโรคต่างๆ สารไลโคพีนช่วยลดความเสี่ยง โรคหลอดเลือดหัวใจตีบ (coronary heart disease) มะเร็งต่อมลูกหมาก (prostate cancer) ฯลฯ และมีผลดีต่อผิวพรรณ

2 ผลแตงไทย แตงไทย มีชื่อเรียกอื่นๆ ว่า แตงลาย (กลางและทั่วไป), มะแตงลาย (เหนือ) แตงจิง, แตงกิง (อีสาน), ชกเซรา, (เขมร) เป็นพืชในวงศ์เดียวกับ บวบ พัก หรือแตงต่างๆ มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า Cucumis melo Linn เป็นไม้ล้มลุกที่มีเถาเลื้อยไปบนพื้นดิน มีมือจับตรงง่ามใบ ใบมีขนาดใหญ่ คล้ายๆ ใบแตงกวา ทุกส่วนของลำต้นมีขนสีขาวปกคลุม ผลมีขนาดโตกว่าแตงกวา แต่เล็กกว่า

แตงโม รูปร่างกลมรี หรือกลมยาว หัวท้ายมน ผิวเปลือกบาง ผิวสีขาว ครีมน้ำเหลือง เขียว หรือมีลาย เนื้อเมื่ออ่อนสีขาว เมื่อสุกสีเขียวมเหลือง เนื้ออ่อนนุ่ม บางพันธุ์ค่อนข้างร่วน มีกลิ่นหอมเฉพาะตัวค่อนข้างแรง รสหวานไม่มากเท่าแตงโม ขึ้นอยู่กับพันธุ์และวิธีปลูก เมล็ดแบนสีขาวครีม เล็กและสั้นกว่าเมล็ดแตงกวา แตงไทยมีถิ่นกำเนิดดั้งเดิมอยู่แถบภาคใต้ของทวีปแอฟริกา เช่นเดียวกับแตงโม บ้างก็ว่ามีถิ่นกำเนิดในแถบเอเชียแถวเซี่ยงไฮ้มาลัย มีทั้งพันธุ์ผิวเรียบและผิวไม่เรียบ เช่น แคนตาลูป แตงเปอร์เซีย แตงกวาอาร์เมเนีย แตงไทยเข้ามาในประเทศไทยตั้งแต่เมื่อใดไม่มีบันทึกเอาไว้แต่คงเป็นเวลามากหลายร้อยปีมาแล้ว จึงพบว่ามีปลูกอยู่ทั่วไปทุกภาครวมทั้งคนกลุ่มน้อย เช่น ชาวไทยภูเขาต่างๆ ก็ปลูกแตงไทยมานานแล้วเช่นกัน ในหนังสือ อักษรวิธาน ศรียะ ของ หมอบรัดเลย์ พ.ศ.2516 กว่าร้อยปีมาแล้ว อธิบายเกี่ยวกับแตงไทยเอาไว้ว่า “แตงไทยเป็นชื่อแตงอย่างหนึ่ง ลูกหลายๆ ถ้าสุกกินรสหวานเย็นๆ ที่เขากินกับน้ำกะทินั้น” แสดงว่าชาวไทยรู้จักเพาะปลูกและกินแตงไทยกันมากกว่าร้อยปีแล้ว ยิ่งกว่านั้นยังเรียกว่า แตงไทย และนิยมกินแตงไทยกับน้ำเชื่อมกะทิ เหมือนในปัจจุบันอีกด้วย นอกจากทำขนมแล้ว แตงไทยผลสุกยังนำมากินโดยตรงได้เช่นเดียวกับแตงโม แต่ไม่นิยมทำแตงโมเพราะไม่หวานเท่า รวมทั้งไม่นิยมทำแตงฝรั่ง (แคนตาลูป) เพราะรสชาติไม่หวานเท่าและเนื้อละกว่า อย่างไรก็ตาม แตงไทยก็มีข้อดีตรงที่แข็งแรง ทนทาน ปลูกได้ง่ายกว่า สามารถปลูกแบบไม่ใช้สารเคมี(แบบอินทรีย์)ได้ดีกว่าแตงโมหรือแตงฝรั่ง ทำให้เกิดสรรพคุณทางการรักษาที่บริสุทธิ์ ปราศจากการปรุงแต่งทางพันธุกรรม และสารเคมีตกค้างชนิดต่างๆอีกด้วย

สรรพคุณทางยา ผลทางรักษาและป้องกันโรค การกินแตงไทยจะช่วยป้องกันโรคเกี่ยวกับตาได้ดี เพราะมีสารเบตาแคโรทีนและวิตามินเออยู่สูงมาก โดยเฉพาะในเนื้อผลแก่ มีวิตามินซีซึ่งเป็นสารต้านอนุมูลอิสระช่วยให้ผิวแข็งแรงและเสริมระบบภูมิคุ้มกัน อีกทั้งยังอุดมไปด้วยคาร์โบไฮเดรตที่ช่วยให้พลังงานแก่ร่างกาย และแร่ธาตุโพแทสเซียมที่มีส่วนช่วยควบคุมความดันโลหิตและจังหวะการเต้นของหัวใจ ช่วยลดความเสี่ยงจากการเป็นโรคหลอดเลือดสมอง (Stroke) มีเส้นใยอาหารช่วยปรับระบบขับถ่าย ฟอสฟอรัสและแคลเซียมในแตงไทยยังช่วยบำรุงกระดูกและฟันให้แข็งแรงอีกด้วย สรรพคุณอื่นๆ ของแตงไทยที่คนโบราณว่าไว้ก็คือ เนื้อผลกินขับปัสสาวะ ขับน้ำนม ขับเหงื่อ บำรุงหัวใจและสมอง ดอกอ่อนตากแห้ง นำมาต้มน้ำดื่มทำให้อาเจียน แก้ดีซ่าน หรือนำมาบดเป็นผงพ่นแก้แผลในจมูก เมล็ดกินช่วยย่อยอาหาร ขับปัสสาวะ และแก้ไอ รากต้มน้ำดื่มทำให้อาเจียนและระบายท้อง จึงนับได้ว่าการบริโภคแตงไทยจากผลสดแล้วยังสามารถนำมาปรุงเป็นยาสมุนไพรรักษาโรคได้อีกด้วย

3.ผลจำปาตะ จำปาตะความจริงแล้วเป็นชื่อที่เกิดจากการกร่อนเสียงเวลาเรียกชื่อต้น“จำปาตะ” (Champedak)ของชาวตรังและพัทลุงสันนิษฐานว่าชื่อจำปาตะน่าจะเพี้ยนมาจากภาษามาลายูจากคำว่า “Chempedak”หรือ“cempedak” มีชื่อพฤกษศาสตร์ว่า *Artocarpus integer* Merr. (Moraceae) ดังนั้นจึงเป็นไม้ผลสกุลเดียวกับขนุน (*Artocarpus*)ซึ่งมีถิ่นกำเนิดอยู่ในคาบสมุทรมลายู อินโดนีเซีย และเกาะนิวกินี ในประเทศไทยน่าจะเป็นไม้ผลไม้นานาชนิดที่นำเข้ามาปลูกเช่นเดียวกับขนุน จำปาตะมีลักษณะเป็นไม้ยืนต้นใบเดี่ยวและมีขนปกคลุมแผ่นใบ มียางสีขาวขุ่น มีผลกลมคล้ายขนุนแต่มีขนาดเล็กกว่า รูปร่างผลเป็นรูปทรงกระบอก เมื่อสุกเปลือกผลนิ่มมีกลิ่นหอมรุนแรง และมีรสหวานจัด เนื้อผลที่เรียกว่า “ขุม”(ผลย่อยเป็นจากผลสดเมล็ดเดี่ยวและเนื้อหุ้มเมล็ดจะไม่หลุดออกจากแกนผล) เนื้อผลจำปาตะสามารถทำอาหารได้หลากหลายนิยมนำมาทอดโดยใช้เนื้อพร้อมเมล็ดไปคลุกกับแป้งน้ำตาล ไข่ นม งา แล้วจึงนำไปทอดน้ำมัน และยังใช้ทำเป็นขนมหวาน เช่น ข้าวต้มมัดใส่จำปาตะ เป็นสูตรเดียวกันกับข้าวต้มมัดทั่วไป แต่ต้องแกะเอาเมล็ดออก เอาเฉพาะเนื้อมาใช้แทนกล้วย รสชาติหวาน หอมมัน เข้มข้นมาก หรือใช้ทำเป็นข้าวตอกน้ำกะทิจำปาตะ แกงบวดจำปาตะ เป็นต้น

สรรพคุณทางยา ผลทางรักษาและป้องกันโรค จำปาตะมีเส้นใยแบบละลายน้ำ ซึ่งเป็นเส้นใยที่สามารถจับไขมันและสารพิษออกจากร่างกายได้ นอกจากนี้ยังมี เบต้าแคโรทีนและน้ำตาลสูง ผลสุกนิยมนำมารับประทานสดเป็นผลไม้ มีรสหวานจัด หอม ชุ่มปากชุ่มคอ ช่วยบำรุงร่างกาย จำปาตะมีวิตามินเอสูง จึงช่วยบำรุงและรักษาสายตาได้เป็นอย่างดี เนื้อผลอ่อน ช่วยฝาดสมาน แก้ท้องเสีย เนื้อผลสุก บำรุงกำลัง เป็นยาระบายอ่อนๆ เมล็ดช่วยขับน้ำมันในสตรีหลังคลอด และบำรุงร่างกาย ในประเทศมาเลเซียมีการใช้รากของจำปาตะเป็นส่วนผสมของยาสมุนไพรแบบดั้งเดิมที่ใช้สำหรับหญิงที่เพิ่งคลอดบุตร

ผลไม้อีกชนิดที่คนไทยพื้นบ้านเหล่านี้ หลายคนอาจไม่เคยรู้จักและมีความสำคัญน้อยมากเมื่อเทียบกับผลไม้ทางเศรษฐกิจทั่วไป ผลไม้เหล่านี้จึงไม่เป็นที่นิยม และไม่มีการปลูกเพิ่ม รอคอยการสูญหายไปจากสังคมไทย เป็นเหตุให้ข้าพเจ้าถูกคิดและนำมาใช้ เป็นแนวทางในการสังเคราะห์ข้อมูล ส่งผลทางความคิด จนเกิดแรงบันดาลใจในเรื่องของการรักษาคุณภาพของชีวิตและคุณภาพทางธรรมชาติของสังคมไทย ผ่านผลงานสร้างสรรค์ทางศิลปะของข้าพเจ้าในเวลาต่อมา

อิทธิพลที่ได้รับจากวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ทุกวันนี้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตของมนุษย์แทบทั้งสิ้น วิทยาการที่เกิดขึ้นได้ก้าวล้ำ และครอบงำชีวิตมนุษย์ในทุกๆ ด้าน มนุษย์ใช้วิทยาศาสตร์เข้ามาจัดการสิ่งต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์เอง ความเจริญทางวัตถุ และการพัฒนาของเทคโนโลยีช่วยให้มนุษย์มีความได้เปรียบธรรมชาติ ความต้องการเอาชนะธรรมชาติของมนุษย์นั้น ได้ทำให้เกิดวิทยาการใหม่ๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการดำรงชีวิต เกิดขึ้นตามมาอย่างมากมาย สิ่งที่เกิดขึ้นนั้น โดยรวมอยู่บนพื้นฐานของปัจจัยสี่หรืออาจมากกว่านั้น อาหารคือหนึ่งในพื้นฐานดังกล่าวเรียกได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ได้ การที่มนุษย์พยายามเอาชนะธรรมชาติโดยนำเอาวิทยาการสมัยใหม่มาใช้ในการเพิ่มผลผลิต เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการ การปรับปรุงคุณภาพผลผลิตให้ดีขึ้นกว่าเดิมทนต่อโรคและแมลง จนล่วงล้ำไปไปถึงวัตถุที่ใช้ในการแปรรูป ปรุงแต่ง การถนอมอาหารและการปรับปรุงคุณภาพด้านโภชนาการสุขภาพเช่น กลิ่น สี และรสชาติจากสารเคมีต่างๆ ได้ถูกสะสมลงไปโดยที่ผู้บริโภคนั้นไม่รู้หรือรู้แต่จำเป็นต้องบริโภค ซึ่งในท้ายที่สุดก็ส่งผลมายังตัวมนุษย์เอง ทุกวันนี้ผู้คนในสังคมป่วยส่วนก่อนเกิดจากพฤติกรรมบริโภคเป็นหลัก เพราะเหตุนี้จึงส่งผลกระทบต่อสุขภาพของชีวิต ขาดความสมดุล กระทั่งนำไปสู่ความเจ็บป่วยทั้งในระดับปัจเจกและสังคมในที่สุด

อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรม

ศิลปะนั้นถือกำเนิดมายาวนาน ในทุกยุคทุกสมัยมีวิวัฒนาการทางความคิดและรูปแบบการแสดงออกที่หลากหลาย เกิดกลุ่มศิลปินมากมายที่สร้างสรรค์งานศิลปะที่ทรงคุณค่าแก่มวลมนุษยชาติ ศิลปกรรมต่างๆ ได้สะท้อนและถ่ายทอดเรื่องราวซึ่งอาจคล้ายคลึงกันในแนวความคิด และลักษณะทางกายภาพ ซึ่งผลงานทุกยุคสมัยต่างให้แง่คิดในการเรียนรู้และแนวทางสร้างสรรค์แก่สนใจและผู้สร้างงานสร้างสรรค์งานศิลปะในยุคหลังๆ ได้เป็นอย่างดี ข้าพเจ้าเองก็ได้รับอิทธิพลจากทั้งศิลปกรรมและศิลปินที่ข้าพเจ้าชื่นชอบ เห็นเป็นแบบอย่างและได้ศึกษาลักษณะการแสดงออกของศิลปินแต่ละท่าน เพื่อหาความเป็นไปได้ตามแนวความคิดของตนเอง และจากการวิเคราะห์แนวทางต่างๆ จึงพบรูปแบบศิลปกรรมและศิลปินที่ข้าพเจ้าสนใจดังต่อไปนี้

ศิลปะสำนึกนิยม (Realism)

ศิลปะสำนึกนิยมคือทัศนศิลป์ และ วรรณกรรมที่แสดงตัวแบบหรือเรื่องราวตามที่ปรากฏในชีวิตประจำวัน โดยปราศจากการสร้างเสริมหรือการตีความหมาย และยังหมายถึงงานศิลปะที่เผยให้เห็นถึงความเป็นจริงที่อาจจะมุ่งเน้นความเป็นอัตลักษณ์ด้วย ศิลปะสำนึกนิยม เริ่มขึ้นในฝรั่งเศสช่วงคริสต์ทศวรรษ 1850 กลุ่มสำนึกนิยมเพิ่มมากขึ้นเมื่อเริ่มมีศิลปะการถ่ายภาพเกิดขึ้น ทำให้ศิลปินมีความต้องการที่จะสร้างงานที่ดู “แท้จริง” ศิลปินสำนึกนิยมจะมีทัศนคติที่ตรงกันข้ามกับลัทธิจินตนิยม ซึ่งเป็นประเภทของศิลปะที่มีอิทธิพลต่องานศิลปะและวรรณกรรมในฝรั่งเศสช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 18 และต้นคริสต์ศตวรรษที่ 19 การไม่ใช้ความรู้สึกส่วนตัวในการบิดเบือนทำให้ศิลปินสำนึกนิยมมีความเชื่อในปรัชญาของความเป็นจริง และ ต่อต้านการแสดงออกทางอารมณ์อย่างเกินเลย สัจจะและความเที่ยงตรงคือปัจจัยสำคัญของผู้ที่เรียกตนเองว่าเป็นสำนึกนิยม ศิลปะแบบเรียลลิสม์ (Realism) ศิลปินกลุ่มเรียลลิสม์ มีความเชื่อว่าความจริงทั้งหลายคือความเป็นอยู่จริง ๆ ของชีวิตมนุษย์ ดังนั้น ศิลปินกลุ่มนี้จึงเขียนภาพที่เป็นประสบการณ์ตรงของชีวิต เช่น ความยากจน การปฏิบัติ ความเหลื่อมล้ำในสังคม โดยการเน้นรายละเอียดเหมือนจริงมาก ศิลปะเรียลลิสม์ หรือศิลปะสำนึกนิยม โดยทั่วไปหมายถึง การสร้างงานที่เหมือนจริงดังที่ปรากฏอยู่ในธรรมชาติ รวมถึงการสร้างสรรคภาพงานในเชิงวิพากษ์วิจารณ์สังคม ซึ่งปฏิเสธเนื้อหาเรื่องราวในแบบคลาสสิกและเชิงเปรียบเทียบที่แฝงความหมาย ขณะที่ทาง สุนทรียศาสตร์ หมายถึง คตินิยมทางศิลปะที่ยึดถือหลักการสร้างงานให้เหมือนจริงและเป็นจริงดังที่สายตาเห็นอยู่ บางครั้งมีความหมายใกล้เคียงกับคำธรรมชาตินิยม จะแตกต่างกันบ้างตรงที่ธรรมชาตินิยมเน้นไปที่ธรรมชาติทั่วไป สำนึกนิยมเน้นชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ โดยเห็นว่าในความจริงนั้นมีความงามอย่างสมบูรณ์อยู่แล้ว ซึ่งมีความหมายตรงข้ามกับศิลปะอุดมคติ ศิลปะเรียลลิสม์ในเวลาต่อมาได้ให้แนวทางกับศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ กล่าวคือ ศิลปินเริ่มเรียนรู้แสงสีประกอบในวัตถุ รู้จักสังเกตแสงสีตามบรรยากาศต่างๆ ศิลปะเรียลลิสม์ นอกจากเกิดขึ้นจากความไม่เห็นด้วยกับศิลปะดังกล่าวแล้ว ยังได้รับแรงผลักดันจากสภาพวิถีชีวิตความเป็นอยู่ในขณะนั้น ผลพวงจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมได้สร้างปัญหาแก่สังคมและเศรษฐกิจมากมาย มีคนจน ชนชั้นกรรมาชีพเพิ่มขึ้น ศิลปินเรียลลิสม์ต้องการนำเสนอปัญหาในงานศิลปะ เพื่อนำความจริงตีแผ่ให้เพื่อนมนุษย์ได้รับรู้ โดยมักปฏิเสธเรื่องราวเกี่ยวกับคนชั้นสูงหรือคนรวย แต่เลือกสะท้อนภาพความลำบากของคนชั้นล่าง แสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำในสังคมตามพันธกิจซึ่งพวกเขาเห็นว่าภาระหน้าที่ของศิลปินคือการถ่ายทอดเรื่องราวที่สอดคล้องกับสภาพสังคม และสอดคล้องกับชีวิตความเป็นอยู่ร่วมสมัย

ไฮเปอร์เรียลลิซึม (Hyperrealism)

ไฮเปอร์เรียลลิซึม (Hyperrealism) คือประเภทของงานจิตรกรรม (หรือประติมากรรม) ที่จำลองความเหมือนของภาพถ่ายความละเอียดสูงด้วยการใช้มือวาด (หรือสร้างสรรค์) ขึ้นมา ศิลปะกระแสนี้เริ่มแพร่หลายในยุโรปและอเมริกาตั้งแต่ต้นปี ค.ศ. 2000 ไฮเปอร์เรียลลิซึม พัฒนามาจากงานศิลปะ โฟโต้เรียลลิซึม (Photorealism) ที่ใช้กล้องถ่ายรูปบันทึกข้อมูลที่จะนำเสนอ ออกออกมาเป็นรูป และผลิตซ้ำ ถัดลอกออกมาเป็นงานจิตรกรรมที่เหมือนกับภาพถ่ายจนแยกไม่ออก ศิลปะกระแสนี้พัฒนามาจากศิลปะป๊อป (Pop Art) เริ่มแพร่หลายในอเมริกาตั้งแต่ปลายปี ค.ศ. 1960 และต้นปี ค.ศ. 1970 โฟโต้เรียลลิซึมเป็นกระแสศิลปะที่สะท้อนทัศนคติต่อความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นใหม่ (ในสมัยนั้น) อย่างการถ่ายภาพ ที่เคยทำให้จิตรกรภาพเหมือนที่เคยเป็นผู้บันทึกและถ่ายทอดความจริงออกมาแต่เพียงผู้เดียวหมดความหมายลง ซึ่งศิลปินโฟโต้เรียลลิซึมเองก็สามารถใช้สองมือ ถ่ายทอดความ “เหมือนจริง” ได้ไม่แพ้กล้องถ่ายรูปหรือภาพถ่าย กล่าวได้ว่า หากไม่มีภาพถ่าย ก็ไม่มีงานศิลปะประเภทนี้เกิดขึ้น ในขณะเดียวกัน ไฮเปอร์เรียลลิซึม จะยกระดับการถือปฎิบัติความเหมือนจริงขึ้นไปอีกด้วยการใส่รายละเอียดที่ปกติตามมนุษย์จะไม่สังเกตเห็น เช่น รูขุมขน ริ้วรอยเล็กๆ บนผิวหนังหรือรายละเอียดบนพื้นผิวของวัสดุต่างๆ คือรายละเอียดที่ถูกถ่ายทอดออกมาโดยภาพถ่ายความละเอียดสูงนั่นเอง

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ของข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากศิลปะเรียลลิสม์ (Realism) หรือศิลปะสำนึกแล้วจึงถ่ายทอดความเหมือนจริงนั้นออกมาตามแนวทางของโฟโต้เรียลลิซึม (Photorealism) ผ่านกระบวนการทางศิลปะภาพพิมพ์ด้วยเทคนิค ภาพพิมพ์สกรีน (Screen Print) โดยการสร้างต้นแบบแม่พิมพ์จากการเขียนด้วยมือ (Hand-Drawn Stencil) ลงบนแผ่นฟิล์มที่ถูกแยกไปตามน้ำหนักสี พิมพ์ทับซ้อนกันจนเกิดค่าน้ำหนักที่แสดงรายละเอียดของความเป็นพลาสติกออกมาตามรูปแบบของ ไฮเปอร์เรียลลิซึม (Hyperrealism) โดยได้รูปแบบและแรงบันดาลใจจากศิลปิน ดังนี้

1 Willem van Aelst

Willem van Aelst (วิลเลียม แวน อาเลส) เกิด 16 พฤษภาคม 1627 ที่เมืองอัมสเตอร์ดัม ประเทศเนเธอร์แลนด์ แรกเริ่มเขาประกอบอาชีพเป็นศิลปินและครูสอนศิลปะในฝรั่งเศสจนถึงปี 1649 ต่อมาในปี 1656 เขาก็เดินทางกลับไปยัง ประเทศเนเธอร์แลนด์อีกครั้ง และกลายเป็นจิตรกรที่มีชื่อเสียงในเวลาต่อมา เขาเสียชีวิตในปี 1683 วิลเลียม แวน อาเลส สร้างผลงานในรูปแบบภาพเขียนจิตรกรรมสีน้ำมัน ผลงาน โดยมากเป็นการเขียนหุ่นนิ่งจาก ผลไม้ ดอกไม้ และเขียนสัตว์ โดยเฉพาะสัตว์ปีกเช่นนกและเป็ดที่ตายแล้ว ผลงานของเขาจัดอยู่ในช่วงยุคสมัยรอกโคโค ซึ่งเป็นช่วงที่นิยม

ความหรรษาฟุ้งเฟ้อ ผลงานของเขามีความงดงามจากการไล่ค่าน้ำหนักสีแบบ เซอร์ลือคสคูโร (Cheroscuro) ผลงานของเขาจะให้ความสำคัญในเรื่องของแสงเงา และความเหมือนจริงของวัตถุ รวมไปถึงการจัดองค์ประกอบของสิ่งที่จะถ่ายทอด และให้ความสำคัญกับสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ทั้งหมด เช่น กลีบดอกไม้เล็กๆ ที่ไม่สวยงามแต่ก็เก็บรายละเอียดปลีกย่อยในวัตถุได้อย่างหมดจด

ข้าพเจ้าชื่นชอบ และได้รับแรงบันดาลใจจากผลงานภาพเขียนผลไม้ของเขามาก โดยได้รับอิทธิพลจากการเลือกใช้วิธีการเขียนภาพหุ่นนิ่ง (Still Life) ที่แสดงรูปแบบเหมือนจริง (Realistic) ตั้งที่ตามองเห็น อีกทั้งลักษณะเลือกใช้สี และความแวววาวของแสงที่ตกกระทบบนผลไม้ทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงผลักดัน และส่งผลผ่านวิธีการทำงานภาพพิมพ์สกรีนให้ออกมาในลักษณะเหมือนจริงที่สุด จนส่งผลให้รู้สึกว่าคุณผลไม้ที่คุณได้นำกิน มีผิวที่สดสวย เหมือนกับว่าเมื่อปอกเปลือกออกมาแล้ว จะต้องเจอกับรสชาติที่หวานฉ่ำ ที่เป็นแบบอย่างในการเริ่มต้นงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าตั้งแต่วัยเด็กจนปัจจุบัน

ภาพที่ 1 ภาพอิตทิลที่ได้รับจากงานศิลปกรรมของ Willem van Aelst

Willem van Aelst, A Still Life With Grapes, Plums, Figs And A Melon On A Partly

Draped Stone Ledge, 1653, Oil On Canvas, 41.2 x 53 cm, Netherlands

ที่มา https://fineartamerica.com/featured/Willem_van_Aelst.html

2 Tjalf Sparnaay

Tjalf Sparnaay ศิลปินภาพเขียนชาวดัตช์ เกิดในปี ค.ศ. 1954 ประเทศเนเธอร์แลนด์ Tjalf Sparnaay เคยประกอบอาชีพเป็นครูสอนกีฬามาก่อนที่จะเป็นศิลปินสมัครเล่น และกลายเป็นจิตรกรฝีมือระดับโลกในที่สุด ภาพวาดสีน้ำมันของ Sparnaay จะขึ้นอยู่กับสิ่งของในชีวิตประจำวัน ที่มนุษย์นิยมบริโภค เช่น อาหารและเครื่องคั้นชนิดต่างๆ วัตถุประสงค์ในการวาดภาพสิ่งของรอบๆตัวได้อย่างเสมือนจริงนั้น เพื่อต้องการให้ผู้สพงานของเขาได้สัมผัสกับความเป็นจริง และค้นพบแก่นแท้ของวัตถุซึ่งเรามองเป็นเรื่องธรรมดา แต่สิ่งของธรรมดาที่เราเห็นในชีวิตประจำวันนี้ Tjalf Sparnaay ให้คำนิยามว่าคือ"ความงามของสามัญ" เขาแสดงและตีแผ่ความหมายออกมาตรงๆ จากรายละเอียดบนพื้นผิวของวัสดุต่างๆ นั้นถูกถ่ายทอดออกมาตามรูปแบบผลงานสร้างสรรค์ที่แสดงอัตลักษณ์ด้วยความเป็นไฮเปอร์เรียลลิซึม (Hyperrealism) ที่แสดงความเหมือนจริงเกินสายตาเห็น

ผลงานภาพเขียนของ Tjalf Sparnaay นั้นเป็นแบบอย่างในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าในเรื่องของมุมมองการนำเสนอ และการจัดองค์ประกอบในการแสดงออก รวมถึงรูปแบบของการใช้สีที่แสดงคุณลักษณะของอาหารที่ถูกพลาสติกห่อหุ้มเอาไว้ มุมมองการนำเสนอจะเห็นได้ชัดว่างานภาพเขียนของ Tjalf Sparnaay นั้นจะถ่ายทอดลักษณะของการห่อหุ้มอาหารที่หลากหลาย เพราะเนื้อหาเรื่องราวที่เข้าต้องการจะสื่อถึงเรื่องการบริโภคนั้นกว้าง และครอบคลุมกว่าต่างจากงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า ที่มุ่งเน้นไปที่ ผลไม้พืชสมุนไพร ที่ช่วยบำบัดโรคส่งผลต่อคุณภาพของชีวิต ผลงานของ Tjalf Sparnaay จึงให้อิทธิพลในเรื่องของรูปแบบมากกว่าเรื่องของเนื้อหาเรื่องราว โดยรูปแบบทางองค์ประกอบนั้นก็มัลักษณะการนำเสนอที่คล้ายคลึงการคือการการวางรูปทรงไว้ตรงกลางภาพ ในลักษณะขยายใหญ่เพื่อนำสายตาให้ผู้ชมสนใจเพียงจุดเดียว แสดงนัยสำคัญเพียงเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ในที่นี้หมายถึงรูปแบบของการห่อหุ้มสิ่งของ งานของ Tjalf Sparnaay จะแสดงการห่อหุ้มอย่างโปร่งสบาย ด้วยถุงพลาสติกใสธรรมดาบอกเล่าเรื่องราวว่าผู้คนในสังคมใกล้ชิดกับถุงพลาสติกขนาดไหน ไม่ได้มุ่งเน้นเหมือนกับงานของข้าพเจ้าที่ต้องการแสดงความหมายของผลไม้ที่ห่อหุ้มนั้นๆคือการห่อหุ้มเพื่อรักษา จึงเป็นแบบอย่างในเรื่องของกรรมวิธีแสดงความเป็นพลาสติกออกมาสู่ผลงานของข้าพเจ้ามากกว่า

ภาพที่2 ภาพอภิปรัชญาที่ได้รับจากงานศิลปะกรรมของ Tjalf Sparnaay (ภาพที่1)

Tjalf Sparnaay, Lollypop,2001,oil on canvas,70 x 50 cm, Netherlands

ที่มา <https://www.plusonegallery.com/artists/103-tjalf-sparnaay/works/1703/>

ภาพที่3 ภาพอภิปรัชญาที่ได้รับจากงานศิลปะกรรมของ Tjalf Sparnaay (ภาพที่2)

Tjalf Sparnaay, Krentenbollen in Plastic,2005,oil on canvas,75 x 40 cm, Netherlands

ที่มา <https://www.tjalfsparnaay.nl/en/painting/Krentenbollen-in-Plastic?p=3&c=from20032012>

ภาพที่4 ภาพอภิปรัชญาที่ได้รับจากงานศิลปะกรรมของ Tjalf Sparnaay (ภาพที่3)

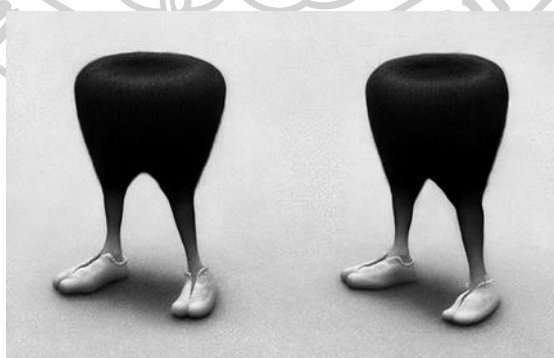
Tjalf Sparnaay, Bananen in Plastic, 2001, oil on canvas, 40 x 50 cm, Netherlands

ที่มา <https://www.tjalfsparnaay.nl/en/painting/Bananen-in-Plastic?p=2&c=from19972002>

3 Hisashi Kurachi

Hisashi Kurachi ศิลปินภาพพิมพ์ชาวญี่ปุ่น เกิดเมื่อปี ค.ศ. 1961 ปัจจุบันประกอบอาชีพเป็นอาจารย์สอนศิลปะ ตำแหน่งศาสตราจารย์ ประจำมหาวิทยาลัย Aichi University of The Arts. ผลงานศิลปะของ Hisashi Kurachi มีเอกลักษณ์ของความคาบเกี่ยวกันระหว่างความเป็นจริงและความเหนือจริง กล่าวคือศิลปินเลือกนำรูปทรงสิ่งของวัตถุ และรูปทรงสิ่งมีชีวิต มาใช้ประกอบสร้างเป็นรูปทรงใหม่ที่ดูแปลกตา และโดดเด่นบนพื้นหลังที่มีมืด หรือสว่าง โดยศิลปินเลือกรูปทรงของสิ่งต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับในชีวิตประจำวัน ถ่ายทอดเรื่องราวของตนเองผ่านสัญลักษณ์ต่างๆ ที่อยู่ในผลงาน เกิดเป็นผลงานภาพพิมพ์สี โมโน โครม โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สร้างลายเส้นขนาดเล็กสีขาว และดำ ทับซ้อนกันจนเกิดเป็นรูปทรงที่มีพื้นผิว และน้ำหนักที่ดูสมจริง มีมิติ พิมพ์ผลงานลงบนกระดาษด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ดิจิตอล (Digital Print) ผสมกับเทคนิคภาพพิมพ์ลายฉลุ (Stencil)

ผลงานศิลปะของ Hisashi Kurachi เป็นแรงบันดาลใจต้นแบบ ให้กับผลงานศิลปะของข้าพเจ้า วิธีการในการนำเสนอเทคนิคการเขียนฟิล์มทับซ้อนกันจนเกิดเป็นพื้นผิว และน้ำหนักที่ดูสมจริง มีมิติในการแสดงความงาม รวมถึงวิธีการในการเลือกใช้สี โมโน โครมในชิ้นงานของข้าพเจ้า อันเป็นขั้นตอนก่อนกรรมวิธีการพิมพ์โอบสีในขั้นตอนแรก รวมถึงวิธีการกำหนดแสง และเงาในพื้นที่ว่าง และวิธีการสร้างบรรยากาศบนพื้นหลังที่สว่าง อีกทั้งกรรมวิธีการสร้างพื้นผิวที่ดูหยาบแต่นุ่มนวลก็เป็นแบบอย่างที่ดีในการสร้างผลงานของข้าพเจ้า

ภาพที่ 5 ภาพอิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรม ของ Hisashi Kurachi

Hishashi Kurachi, Dual Seem, 2012, digital print, stencil, and light fastness coating,

86 x 135.8 cm. cm.Japan

ที่มา: <http://www.goplaymagazine.com/no-confidence-man-by-hisashi-kurachi/>

บทที่ 3

กระบวนการและองค์ประกอบในการสร้างสรรค์

องค์ประกอบในการสร้างสรรค์

“ นักประพันธ์ใช้ถ้อยคำแสดงความคิด นักดนตรีใช้เสียงถ่ายทอดอารมณ์ทางดนตรี ทักษะศิลปินใช้ทัศนธาตุ ” ทัศนศิลป์ คือศิลปะที่สามารถสัมผัสรับรู้ได้ด้วยการมองเห็นเป็นหลัก ผลงานทางทัศนศิลป์จึงต้องใช้ดวงตาเป็นเครื่องมือหลักในการรับสัญญาณแห่งสุนทรีย์ะ สิ่งต่างๆที่ปรากฏแก่ตาเรานั้นจะชักนำเราไปสู่การรับรู้ทางทัศนศิลป์ อันเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะแขนงต่างๆ ธาตุทางทัศนศิลป์ ที่นำมาปรับใช้ในผลงานงานศิลปะภาพพิมพ์ของข้าพเจ้าให้เกิดความสมบูรณ์ มีดังนี้

1. การกำหนดองค์ประกอบ (Composition)

ข้าพเจ้ากำหนดองค์ประกอบโดยการวางรูปทรงที่มีขนาดใหญ่ รูปทรงเดี่ยวไว้กลางภาพทั้งพื้นที่ว่างไว้เพื่อเน้นรูปทรงให้มีพลังและเกิดแรงปะทะต่อผู้ดู เกิดความโดดเด่นแสดงลักษณะของการประสานกลมกลืนกัน ให้เกิดสุนทรีย์ภาพทางความงาม เกิดความสมดุล และความเป็นเอกภาพ โดยใช้ผลไม้ ที่ห่อหุ้มด้วยฟิล์มถนอมอาหาร เป็นสื่อในการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก ผ่านการนำเสนอผลงานด้วยกรรมวิธีพื้นฐานที่เรียบง่ายที่สุดคือการวาดเส้น (Drawing) บนแม่พิมพ์ฟิล์มใยกายใต้กระบวนการ และการแสดงออกของงานภาพพิมพ์สกรีน (Screen print)

ภาพที่ 6 ภาพประกอบแสดงการกำหนดองค์ประกอบศิลป์ (Composition)

2. รูปทรง (Form)

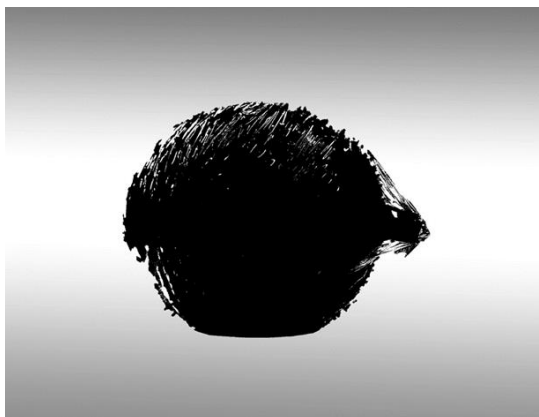
การเลือกรูปทรงเป็นสิ่งสำคัญในงานของข้าพเจ้าโดยเลือกรูปทรงจากธรรมชาติ (Organic Form) ในรูปแบบทรงกลม และทรงรี ที่มีความพิเศษ และมีลักษณะน่าสนใจทั้งเปลือกนอก และเนื้อใน รูปทรงที่ข้าพเจ้านำมาใช้ในผลงาน ได้แก่ รูปทรงของผลไม้ที่มีลักษณะงดงามตามธรรมชาติ โดยการนำวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพของเปลือกนอก และเนื้อภายใน ซึ่งเปลือกนอกนั้นแสดงถึงสิ่งที่ทำหน้าที่รักษาเนื้อในเอาไว้ แล้วจึงนำมาขยายรูปทรงให้มีขนาดใหญ่เพื่อสร้างแรงปะทะทางอารมณ์ และความรู้สึก เพื่อให้ผู้รับสารได้ตีความถึงนัยยะที่แฝงเร้นอยู่ในรูปทรงของผลงาน

ภาพที่ 7 ภาพประกอบแสดงรูปทรง (Form)

3. พื้นที่ว่าง (Space)

พื้นที่ว่างภายในผลงานวิธานิพนธ์ของข้าพเจ้านั้นแสดงนัยยะของความรู้สึกที่สอดคล้องไปกับรูปทรง ในลักษณะที่เป็นพื้นที่ระนาบสองมิติ ไร้เวลา และสถานที่ แต่ก็มิบรรยากาศเป็นขอบเขตให้รูปทรงได้ตั้งอาศัย ด้วยการจัดสรร พื้นที่ว่างให้เหมาะสมลงตัวกับวัตถุที่มีขนาดใหญ่ โดยการพิมพ์สีเทาเบาๆ ลงไปในพื้นหลัง ช่วยส่งเสริมให้รูปทรง มีความโดดเด่น สามารถแสดงเนื้อหา และความหมาย ได้โดยไม่ถูกทัศนธาตุใดๆ บกวน

ภาพที่ 8 ภาพประกอบแสดงพื้นที่ว่าง (Space)

4. น้ำหนักแสงและเงา (Tone Light and Shadow)

ข้าพเจ้าสร้างน้ำหนักแสง และเงาออกเป็นสองส่วน โดยส่วนแรก คือ รูปทรง ที่มีกำหนดทิศทางของแสง จากส่วนประกอบต่างๆภายในรูปทรง ส่งเสริมให้รูปทรงมีมิติ และความเหมือนจริง เป็นสัญลักษณ์ที่สามารถสื่อสารเนื้อหา ได้อย่างสมบูรณ์ ส่วนถัดมาของการสร้างน้ำหนักแสง และเงา คือ เงาดกกระทบพื้น ซึ่งเงาดกกระทบพื้น เกิดจากทิศทางของแสงที่ตกกระทบบนรูปทรง เป็นการสร้างมวลให้รูปทรง เพิ่มมิติเสริมให้รูปทรง ไม่ลอยอยู่บนพื้นที่ว่าง

ภาพที่ 9 ภาพประกอบแสดงน้ำหนัก (Tone Light and shadow)

5. สี (Color)

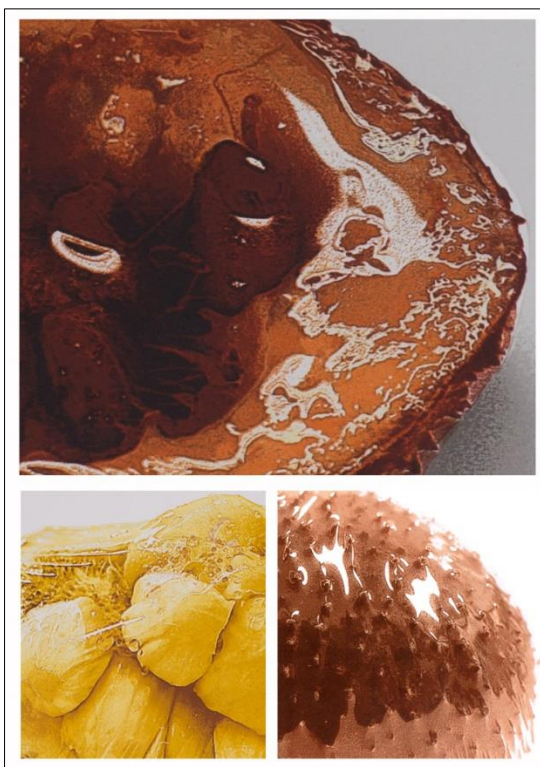
สี เป็นทัศนธาตุที่ช่วยสร้างความรู้สึกลงถึงชีวิต และความเคลื่อนไหวให้กับรูปทรง โดยข้าพเจ้าเลือกใช้สีที่เกิดจากการเห็น และรับรู้ได้จากสภาพความเป็นจริงของวัตถุนำมาใช้ ซึ่งได้รับอิทธิพลสีจากต้นกำเนิดของผลไม้ต่างๆอันประกอบด้วยสีแดง สีส้มน้ำตาล และสีเขียว เป็นสีหลัก ใช้เป็นจุดเด่น หรือจุดเสริม ในผลงานแต่ละชิ้น เพื่อดึงดูดการสัมผัสทางตา ตามหลักความเชื่อที่ว่า สีจากธรรมชาติ เช่น สีของต้นไม้ ใบหญ้า นั้นมีส่วนช่วยบำบัดความตึงเครียดของชีวิตมนุษย์ลดได้ และเพื่อแสดงเนื้อหา ที่ข้าพเจ้ารับแรงบันดาลใจมาจากหลักของธรรมชาติ

ภาพที่ 10 ภาพประกอบแสดงสี (Color)

6. พื้นผิว (Texture)

พื้นผิว เป็นร่องรอยที่เกิดขึ้นจากการวาดเส้น (Drawing) ด้วยดินสอ ไขบนแผ่นฟิล์ม ในขั้นตอนการสร้างต้นแบบแม่พิมพ์ โดยข้าพเจ้าสร้างพื้นผิวเลียนแบบ พื้นผิวของผลไม้หรือพื้นผิวของพลาสติกที่มีความมันวาว เพื่อสร้างให้เกิดมิติ เสริมให้ส่วนประกอบต่างๆในรูปทรง ได้แสดง ความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ภาพที่ 11 ภาพประกอบแสดงพื้นผิว (Texture)

การศึกษาค้นคว้าข้อมูล

1. รวบรวมข้อมูลเชิงความคิด จากประสบการณ์ที่พบเจอในอดีต ที่กระทบต่อความรู้สึก และความคิด เช่น จากข่าวสารในอินเทอร์เน็ต จากผู้คนรอบข้าง และจากตัวข้าพเจ้าเอง
2. นำข้อมูลเชิงความคิดมาวิเคราะห์ เพื่อใช้ศึกษาข้อมูลทางกายภาพของรูปทรงผลไม้ ที่มีเอกลักษณ์พิเศษ และสามารถสื่อถึงคุณประโยชน์ที่มีผลทางยา และสื่อความหมายของการรักษา ได้อย่างชัดเจน
3. สร้างภาพร่างต้นแบบ โดยนำผลไม้ ที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการแสดงออกมา จัดวางองค์ประกอบด้วยการห่อหุ้มพลาสติกแรป (Wrap) แล้วจึงถ่ายภาพหามุมมองที่เป็นไปได้ทางการสร้างสรรค์

4. ปรับปรุงภาพร่างต้นแบบที่ได้จากการถ่ายภาพมาวิเคราะห์รูปทรง สี น้ำหนัก และพื้นผิว ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ให้สมบูรณ์ เพื่อที่จะได้ใช้แสดงออกทางด้านเทคนิค ให้เป็นผลงานศิลปะภาพพิมพ์ที่มีความสมบูรณ์ ทั้งรูปแบบ และเนื้อหา

5. ปฏิบัติการพัฒนา และแก้ไขด้านเทคนิค เพื่อให้ผลงานวิทยานิพนธ์สื่อความงาม และความหมาย ได้สมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น

เทคนิควิธีการและขั้นตอนการสร้างสรรค์

การสร้างภาพร่างต้นแบบ (Sketch)

เมื่อรวบรวมข้อมูลเชิงความคิด และข้อมูลทางกายภาพของรูปทรงผลไม้ได้แล้ว สิ่งสำคัญต่อมา คือ การจัดองค์ประกอบเพื่อให้สอดคล้องกันกับข้อมูลเชิงความคิด และข้อมูลทางกายภาพของผลไม้กับฟิล์มห่อหุ้มถนอมอาหาร(Wrap) ขั้นตอนนี้จึงจำเป็นต้องใช้เวลา ทดลองหาความเป็นไปได้ของรูปแบบ และมุมมองที่ลงตัว เพื่อนำผลลัพธ์ที่ได้มาใช้ทำภาพร่างต้นแบบให้เกิดความสมบูรณ์ และสามารถสื่อสารถึงเนื้อหาจากสัญลักษณ์ภายในสู่รูปทรงภายนอกได้อย่างชัดเจน

ภาพที่ 12 ภาพถ่ายต้นแบบ (Sketch) ผลพริกข้าว (ภาพที่ 1)

ภาพที่ 13 ภาพถ่ายต้นแบบ (Sketch) ผลฟักข้าว (ภาพที่ 2)

ภาพที่ 14 ภาพถ่ายต้นแบบ (Sketch) ผลจำปาตะ (ภาพที่ 3)

ภาพที่ 15 ภาพถ่ายต้นแบบ (Sketch) ผลฟักข้าว (ภาพที่ 4)

ภาพที่ 16 ภาพถ่ายต้นแบบ (Sketch) ผลฟักข้าว (ภาพที่ 5)

ภาพที่ 17 ภาพถ่ายต้นแบบ (Sketch) ผลแตงไทย (ภาพที่ 6)

เทคนิคภาพพิมพ์สกรีน (Screen Print)

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้า เลือกใช้เทคนิคภาพพิมพ์สกรีน (Screen Print) เป็นเทคนิคหนึ่งในกระบวนการของ ภาพพิมพ์ลายฉลุ (Stencil Process) ข้อดีของเทคนิคภาพพิมพ์สกรีน คือ เมื่อปฏิบัติงานแล้วบล็อกสกรีนนั้นสามารถนำกลับมาใช้ซ้ำได้อีก เมื่อนำมาล้างทำความสะอาด เพราะสีที่เลือกใช้มีคุณลักษณะเป็นสีเชื่อน้ำ กล่าวคือสีที่ใช้น้ำในการผสมหรือชำระล้าง ซึ่งสามารถเพิ่มหรือลดความโปร่งใสได้ตามต้องการ ตามความถนัดและความชอบของข้าพเจ้า อีกทั้งยังเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และปลอดภัยต่อสุขภาพ เทคนิคการสกรีนช่วยให้ข้าพเจ้า สามารถสร้างน้ำหนัก พื้นผิว และสี ให้กับรูปทรงผลไม้ ที่มีความแวววาว ดูมีแสงเงาเกิดเป็นมิติที่สมจริง ง่ายต่อการพิมพ์ซ้ำเพื่อแก้ไขให้ผลงานสมบูรณ์ เมื่อรูปทรงในผลงานศิลปะมีความสมบูรณ์ เนื้อหาที่นำเสนอผ่านองค์ประกอบศิลป์นั้นจึงสมบูรณ์ไปด้วย อีกทั้งเทคนิคภาพพิมพ์สกรีน เป็นตัวช่วยสำคัญให้ข้าพเจ้ามีความอิสระในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีขนาดใหญ่ โดยไม่ต้องต่อกระดาษที่ทำให้ผลงานเกิดตำหนิ หรือรบกวนสายตาเกิดการเบี่ยงเบนความสนใจไปจากสาระในผลงานที่ต้องการนำเสนอ

การพิมพ์ภาพถ่ายขาวไหม เกิดขึ้นมาในความคิด แห่งการใช้ผ้าไหมและเนื้อผ้าที่คล้ายๆ กัน นี้แทนที่จะใช้กระดาษเป็นฐานรองรับลวดลายฉลุ กรรมวิธีเช่นนี้รู้จักกันในประเทศอังกฤษ ในปี ค.ศ. 1907 (พ.ศ. 2450) และทำกันในซานฟรานซิสโก ราวปี ค.ศ. 1915 (พ.ศ. 2458) ทางฝรั่งเศสได้ทำการพัฒนาให้เป็นกรรมวิธีฉลุที่สลับซับซ้อนยิ่งขึ้นเรียกว่า Pochoir ราวปี ค.ศ. 1932 (พ.ศ. 2475) แมคคอย (Guy Maccoy) ก็ได้เป็นศิลปินคนแรกที่ได้เปิดแสดงผลงานภาพถ่ายขาวไหม ขึ้น ณ.หอศิลป์สมัยใหม่ ชื่อ Contemporary Art Gallery ณ.กรุงนิวยอร์ก

เทคนิคภาพพิมพ์ ตะแกรงไหม (Silk Screen) คือการใช้ผ้าไหม (Silk) ที่ผลิตขึ้นมาเพื่อการพิมพ์นี้โดยเฉพาะ นำมาจึงให้ตั้งบนกรอบไม้ หรือ กรอบโลหะ แล้วสร้างภาพขึ้นบนผ้าไหม ซึ่งมีสภาพเป็นฉากพิมพ์ (Screen) ปิดกั้นส่วนที่ไม่ต้องการให้เกิดเป็นภาพให้ที่บดตัน และปล่อยส่วนที่ต้องการให้เป็นภาพโปร่งไว้ การปิดกั้นบนผ้าไหมนี้ มีหลากหลายวิธีการ เช่น การระบายด้วยน้ำมันเซลแล็ก फिल्म ตลอดจนการใช้ยาไวแสงปิดกั้น และเมื่อนำแม่พิมพ์ไปวางทาบบนสิ่งที่ต้องการจะพิมพ์เช่น กระดาษ ผ้าแก้ว พลาสติกโลหะ เมื่อหยดสีลงบนแม่พิมพ์ แล้วใช้ยางปาดที่มีผิวเรียบปาดดันสีให้ผ่านแม่พิมพ์ทะลุออกไปติดบนพื้นรองรับ ซึ่งก็จะได้ภาพพิมพ์ฉากไหมที่ต้องการ

ขั้นตอนการสร้างต้นแบบแม่พิมพ์

1. นำภาพร่างต้นแบบที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว ไปขยายขนาดด้วยการถ่ายเอกสาร ให้ได้ขนาดที่ต้องการ แยกสี และนำหนักของภาพร่างต้นแบบไว้คร่าวๆ เพื่อใช้ในการเขียนฟิล์ม

2. เตรียมแผ่นฟิล์มวางทับลงบนภาพร่างต้นแบบที่ขยายขนาดแล้ว (แผ่นฟิล์มมีลักษณะโปร่งแสง เหมือนกับกระดาษไข) ติดเทปติดยึดมุม เพื่อไม่ให้แผ่นฟิล์ม และภาพร่างต้นแบบที่ขยายขนาดแล้วแยกออกจากกัน

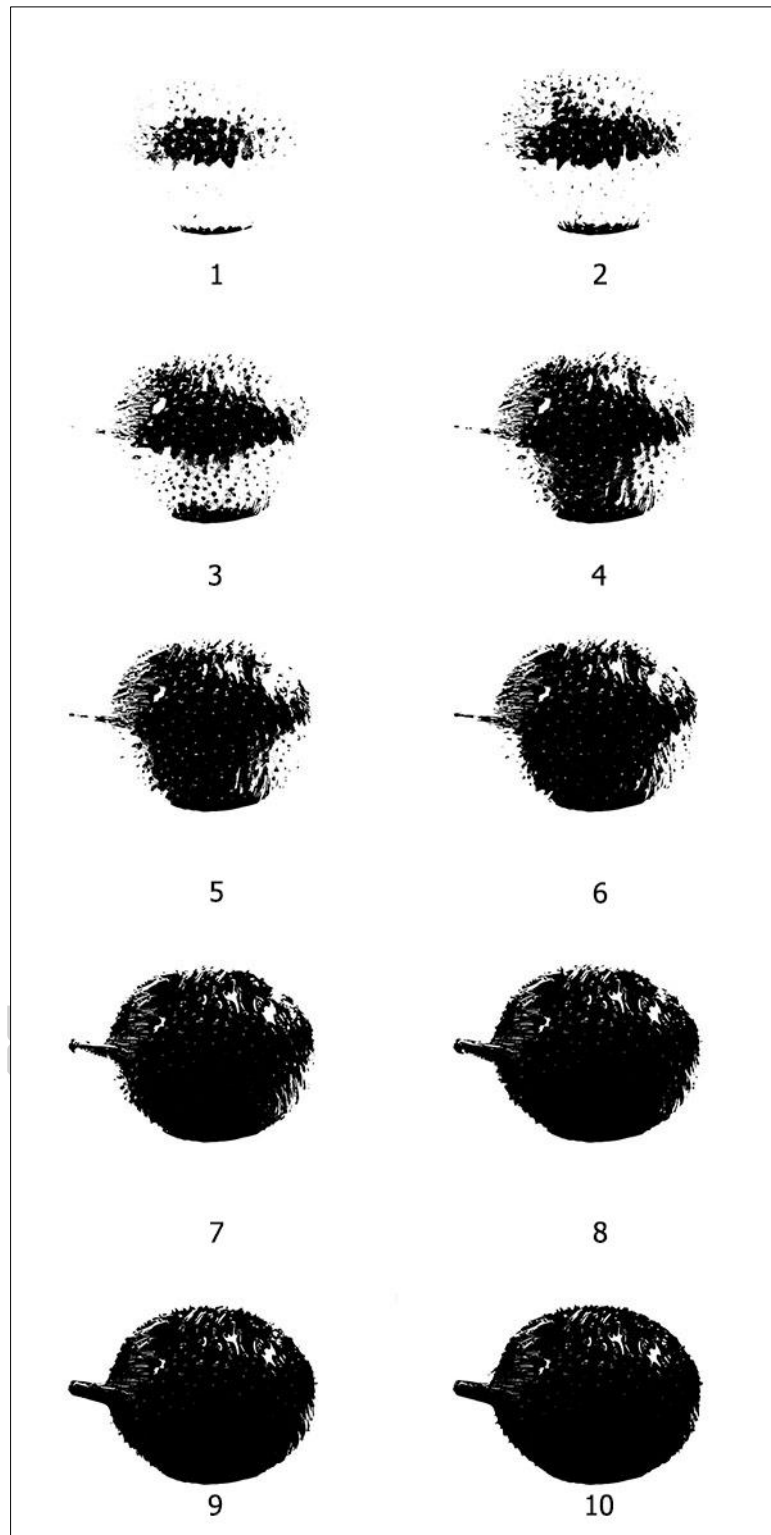
3. นำหมึกจีน และสีอะคริลิกมาผสมให้เป็นเนื้อเดียวกัน ใช้พู่กันจุ่มหมึก เขียนแยกน้ำหนักบนแผ่นฟิล์ม โดยเริ่มจากเขียนน้ำหนักที่เข้มสุด ไปหาน้ำหนักที่อ่อนสุด (ฟิล์ม 1 แผ่น จะได้สี 1 สี หรือน้ำหนัก 1 น้ำหนักเท่านั้น) หรือ ใช้ดินสอไข และปากกาเคมีในส่วนที่ต้องการให้เกิดพื้นผิว หรือ ใช้เพื่อ ไล่น้ำหนักให้บางลง ในส่วนที่ต้องการ (ดินสอไข และปากกาเคมี เป็นวัสดุที่ทึบแสง เช่นเดียวกับสีอะคริลิก เหมาะในการใช้เขียนฟิล์ม)

4. เมื่อเขียนน้ำหนักบนแผ่นฟิล์มเสร็จแล้ว 1 แผ่น จึงเตรียมแผ่นฟิล์มแผ่นที่ 2 วางทับลงบนตำแหน่งเดียวกับ ฟิล์มแผ่นแรก และติดเทปยึดมุมไว้ ไม่ให้แยกออกจากกัน แล้วจึงสีเขียนน้ำหนักถัดไป จนครบ โดยส่วนใหญ่ มักเขียนฟิล์มแยกน้ำหนัก 1-6 น้ำหนัก ต่อ ผลงานหนึ่งชิ้น

5. เมื่อเขียนแยกน้ำหนักครบทั้งหมดแล้ว จึงเตรียมเขียนแยกสี ในการเขียนแยกสีนั้น ไม่ยุ่งยากเหมือนการเขียนแยกน้ำหนัก เพราะสีส่วนใหญ่มักกลืนเป็นส่วนเดียวกับน้ำหนัก ฉะนั้น ควรแยกสีตามที่เห็น ในภาพร่างต้นแบบ เช่น ในภาพร่างต้นแบบ มี เหลือง และสีน้ำตาล ก็เขียนแยกฟิล์มออกมาเพียงอย่างละ 1 แผ่น สีเหลือง 1 แผ่น สีน้ำตาล 1 แผ่น

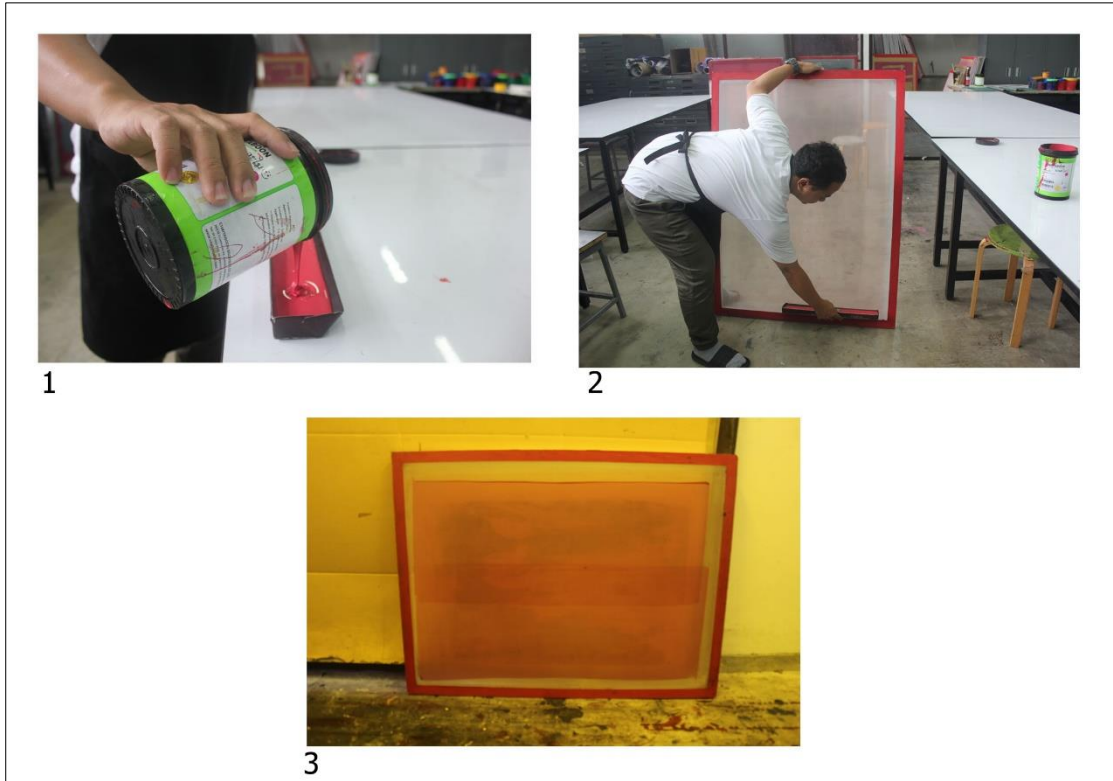
ภาพที่ 18 ภาพแสดงขั้นตอนการเขียนฟิล์มพลาสติกด้วยดินสอไข

ภาพที่ 19 ภาพแสดงการแยกน้ำหนักบนแผ่นฟิล์ม

ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์

1. ผสมน้ำยาไวแสงกับน้ำเย็น อัตราส่วน 1:100 ในขวดขนาดเล็กแบบทึบแสง
2. เทน้ำยาไวแสงผสมกับกาวอัด อัตราส่วน 5:1 คนให้เข้ากันเป็นเนื้อเดียว ปิดฝา และทิ้งไว้ 30 นาที เพื่อไล่ฟองอากาศที่เกิดจาก ขั้นตอนผสมกาวอัด
3. นำกาวอัดที่ผสมแล้ว มาปาดลงบนบล็อกสกรีน โดยเทกาวอัดลงในราดปาด แล้วปาดกาวอัดจากส่วนล่างของบล็อกสกรีน ขึ้นมาถึงส่วนบนของบล็อกสกรีน ทั้งสองด้านของบล็อกสกรีน จากนั้นจึงเก็บกาวอัด เพื่อไม่ให้กาวอัดหนาเกินไป โดยใช้ราดปาด ปาดเก็บกาวอัดทั้งสองด้าน
4. นำบล็อกสกรีนที่ปาดกาวอัดแล้ว เข้าสู่อบบล็อกสกรีน โดยใช้อุณหภูมิ 46 องศาเซลเซียส รอจนกาวอัดบนบล็อกสกรีนแห้ง โดยใช้เวลา 5 – 10 นาที
5. นำแผ่นฟิล์มที่เขียนแยกหน้าหนัก หรือแยกสีเสร็จแล้ว มาไว้บนกระจกของตู้ฉายแสง โดยให้ด้านที่เขียนหันขึ้นด้านบน จากนั้นจึงนำบล็อกสกรีนที่อบเสร็จแล้ว หันบล็อกสกรีนด้านนอกวางทับลงบนแผ่นฟิล์มอีกที จัดตำแหน่งให้ฟิล์มอยู่ตรงกลางของบล็อกสกรีน หรือ วางบล็อกสกรีนให้ครอบคลุมกันกับรายละเอียดทั้งหมดของแผ่นฟิล์ม (ขั้นตอนนี้ ควรปฏิบัติภายในห้องมืด ที่ปราศจากแสง UV)
6. ปิดฝาคูฉายแสง ตั้งโปรแกรม เวลาत्म 20 วินาที (ลมดูดไล่อากาศออกจากตู้ เพื่อให้บล็อกสกรีน และแผ่นฟิล์มไม่ขยับ) และตั้งเวลาแสง 25 วินาที โดยแสงที่ฉายลงบนบล็อกสกรีนนั้น เป็นแสงจากหลอดไฟ Metal Halide ที่ให้ความสว่างมาก และใช้เวลาน้อยในการฉายแสง
7. นำบล็อกสกรีนที่ฉายแสงเสร็จแล้ว ใช้สายยางฉีดน้ำล้างกาวอัดกาวให้ทั่วบล็อกสกรีนทั้งสองด้าน กาวอัดจะค่อยๆ หลุดปรากฏเป็นช่องว่างโปร่งแสง ตามแผ่นฟิล์มที่เขียน ล้างต่อไปจนกาวอัดหลุดเป็นภาพโปร่งแสงทั้งหมด (กาวอัดส่วนที่หลุดออกจากบล็อกสกรีน เกิดจากแผ่นฟิล์มบริเวณที่เขียนด้วยวัสดุประเภททึบแสง ส่วนกาวอัดที่ยังคงติดอยู่บนบล็อกสกรีน เกิดจากแผ่นฟิล์มบริเวณที่เว้นว่างไว้)
8. นำบล็อกสกรีน อบในตู้อบบล็อกสกรีนอีกครั้ง เพื่อให้ น้ำ และกาวอัดที่อยู่บนบล็อกสกรีนแห้งสนิท โดยใช้ เวลา 10 – 20 นาที

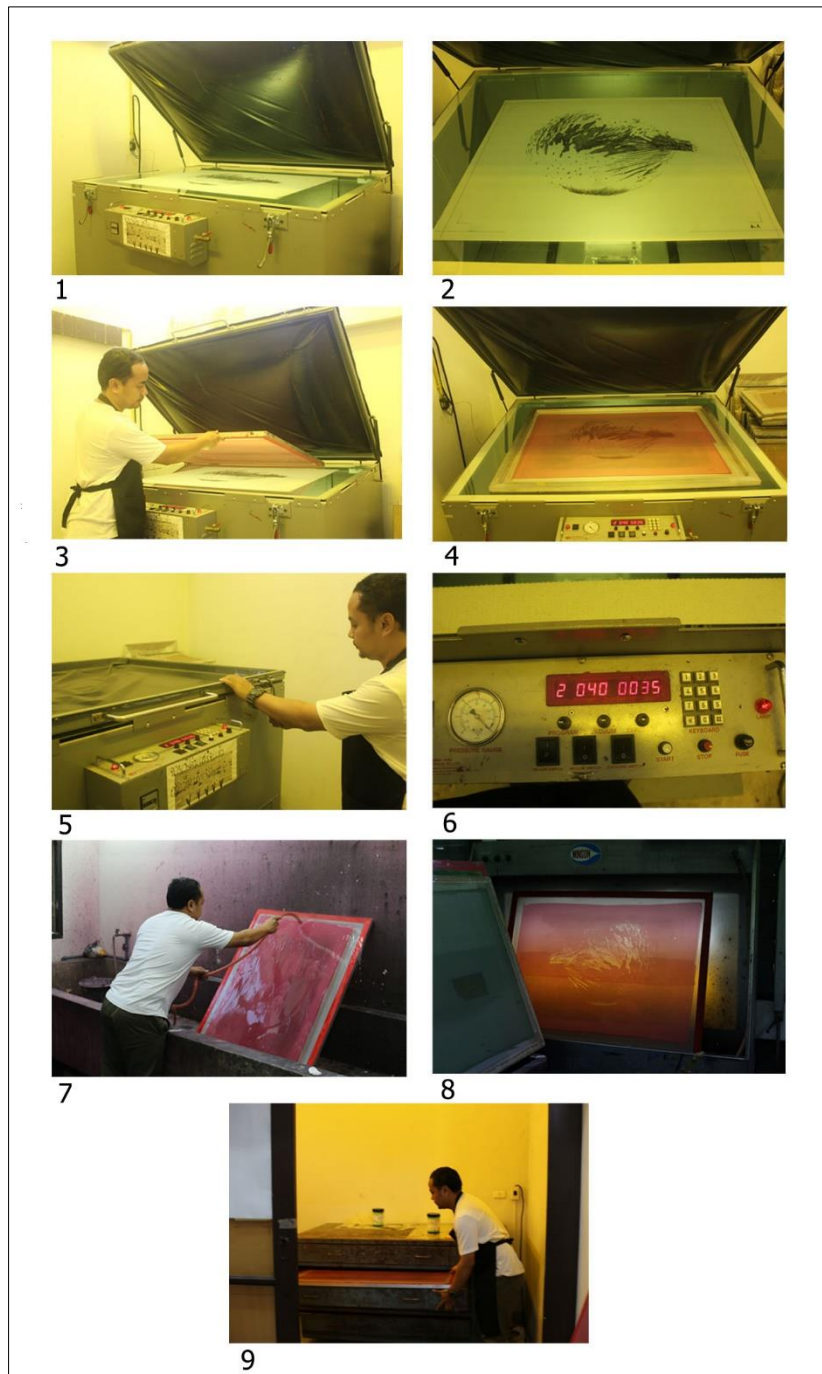

ภาพที่ 20 ภาพแสดงการปาดกวาดอัดลงบล็อกสกรีน

ภาพที่ 21 ภาพแสดงการ อบบล็อกสกรีนในตู้อบความร้อน

ภาพที่ 22 ภาพแสดงการฉายแสงลงบน บล็อกสกรีน เพื่อใช้เป็นแม่พิมพ์

ขั้นตอนการพิมพ์

1. เตรียมกระดาษสำหรับพิมพ์ Fabriano Artístico ชนิดม้วน 300 แกรม ขนาด 130 x 100 cm. ยึดลงกับโต๊ะด้วยเทป OPP
2. นำแผ่นฟิล์มที่ใช้ในขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์ มาวางลงบนกระดาษสำหรับพิมพ์ กำหนดตำแหน่งให้อยู่กึ่งกลางของกระดาษ หรือตำแหน่งที่ต้องการพิมพ์ ยึดแผ่นฟิล์มด้วยเทปนิติโต้กับกระดาษสำหรับพิมพ์
3. ติดเทป OPP บนบล็อกสกรีน บริเวณขอบด้านในของบล็อกสกรีน เพื่อป้องกันการรั่วซึมของหมึกพิมพ์ ในส่วนที่ไม่ต้องการให้ปรากฏภาพลงบนกระดาษสำหรับพิมพ์
4. นำบล็อกสกรีนที่ติดเทป OPP แล้ว มาวางทับลงบนแผ่นฟิล์มอีกที เล็งตำแหน่งให้ภาพในบล็อกสกรีนตรงกับภาพในแผ่นฟิล์ม
5. ยึดบล็อกสกรีนกับโต๊ะ ด้วยตัวจับบล็อกสกรีน แล้วจึงดึงแผ่นฟิล์มออก
6. เทหมึกพิมพ์ เชื้อน้ำ ที่ผสมไว้ ลงในบล็อกสกรีน บริเวณที่ติดเทป OPP
7. ใช้ยางปาดสกรีน ปาดหมึกพิมพ์ ขึ้น ลง บนบล็อกสกรีน ตามจำนวนครั้งที่กำหนด โดยเอียงยางปาดให้ได้มุม 45 องศา กับบล็อกสกรีน (การปาดหมึกพิมพ์เชื้อน้ำ ไม่ควรปาดเกิน 3 ครั้ง ต่อ 1 บล็อก เพราะจะทำให้กระดาษบวมขึ้น และรับหมึกพิมพ์ได้ไม่สม่ำเสมอ)
8. เมื่อพิมพ์เสร็จแล้ว นำบล็อกสกรีนออกจากกระดาษสำหรับพิมพ์ เก็บสีบนบล็อกสกรีน และยางปาดสกรีน รอให้สีบนกระดาษแห้ง และกระดาษหายบวมขึ้น
9. เมื่อกระดาษสำหรับพิมพ์แห้งสนิท พิมพ์น้ำหมึกถัดไปตามขั้นตอนการพิมพ์ ที่ 3-8 จนกว่าจะครบจำนวน น้ำหมึกที่กำหนดไว้
10. เมื่อพิมพ์น้ำหมึกครบ แล้วจึงพิมพ์สีทับ เป็นลำดับสุดท้าย สีจะกลมกลืนไปกับน้ำหมึก
11. เมื่อพิมพ์ครบทั้ง น้ำหมึก และสี ขั้นตอนสุดท้าย คือ รอกกระดาษสำหรับพิมพ์แห้งสนิท แล้วจึงลอกเทป OPP ออกจากกระดาษสำหรับพิมพ์ให้หมด เป็นอันเสร็จสิ้นในส่วนของขั้นตอนการพิมพ์

12. หลังจากเสร็จสิ้นการพิมพ์แล้ว นำบล็อกสกรีนมาล้างทำความสะอาด โดยการฉีดน้ำจากสายยาง ให้ทั่วบล็อกสกรีน ลอกเทป OPP ออกจากบล็อกสกรีน

13. ผสมผงล้างคราบกาวยัด กับ ผงซักฟอก ลงในถังน้ำ อัตราส่วน ผงล้างคราบกาวยัด 1 ช้อนชา กับน้ำ 1 ลิตร คนให้ละลายเข้ากัน

14. ใช้ฟองน้ำจุ่มน้ำยาล้างคราบกาวยัดที่ผสมไว้ ถูบริเวณกาวยัด ทั้งสองด้านของบล็อกสกรีน จากนั้นวางบล็อกสกรีนนอนกับอ่างน้ำ อาบน้ำยาล้างคราบกาวยัดลงบล็อกสกรีนอีกครั้ง รอให้กาวยัดละลายออกจากบล็อกสกรีน โดยใช้เวลา 10 – 15 นาที

15. ใช้ปืนฉีดน้ำความดันสูง ฉีดทำความสะอาดให้กาวยัดหลุดออกจากบล็อกสกรีน เพื่อนำบล็อกสกรีนกลับมาใช้ ในการพิมพ์งานชิ้นอื่นๆ ต่อไป

ภาพที่ 23 ภาพแสดงการเตรียมกระดาษสำหรับพิมพ์

ภาพที่ 24 ภาพแสดงการพิมพ์ภาพพิมพ์สกรีน

ภาพที่ 25 ภาพแสดงการล้างทำความสะอาดรابعาวัดบนบล็อกลูกสกรีน

อุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์สกรีน

อุปกรณ์การสร้างต้นแบบแม่พิมพ์

1. แผ่นฟิล์ม หรือ กระดาษไข	6. ดินสอ 2B
2. ดินสอไข สีดำ	7. ขางลบ
3. หมึกจีน	8. พู่กัน
4. สีอะคริลิก สีดำ	9. ปากเคมี สีดำ
5. มีดคัตเตอร์	10. เทปชนิดโต้

อุปกรณ์การสร้างแม่พิมพ์

1. บล็อกสกรีน ขนาด 120 x 90 cm. ผ้าสกรีน เบอร์ 120
2. กาวอัด สีฟ้า
3. น้ำยาไวแสง
4. รางปิดกาวอัด
5. เกียง

อุปกรณ์การพิมพ์

1. บล็อกสกรีน ที่ผ่านขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์แล้ว
2. กระดาษฟาบิโน้ (Fabriano) ชนิดม้วน 300 แกรม
3. ขางปิดสกรีน
4. หมึกพิมพ์ สีเข็มน้ำ
5. กระจับป่อง ไล่สี
6. เกียง ตักสี
7. ตัวจับบล็อกสกรีน
8. เทป OPP

อุปกรณ์การล้างแม่พิมพ์

1. พงล้างคราบขาวอัด
2. พงซักฟอก
3. ฟองน้ำ
4. ครีมหาความสะอาดแม่พิมพ์
5. น้ำมันผสมครีมหาความสะอาดแม่พิมพ์

ภาพที่ 26 ภาพอุปกรณ์ขั้นตอนการสร้างต้นแบบแม่พิมพ์

ภาพที่ 27 ภาพอุปกรณ์ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์

บทที่ 4

แนวทางและการวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) นักปรัชญาชาวอเมริกัน มีความเห็นว่าศิลปะคือประสบการณ์ ประสบการณ์คือการมีชีวิตที่สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมนั้นทำให้เรามีความคิด และอารมณ์ ซึ่งส่งผลต่อการดำรงชีวิต เรามีประสบการณ์มากมายในชีวิตประจำวันแต่เป็นประสบการณ์ธรรมดา ไม่เป็นแก่นสาร เราจึงลืมมันได้ง่าย แต่บางครั้งเราก็มีประสบการณ์ที่สำคัญน่าพอใจเป็นพิเศษ เราจะจำประสบการณ์นั้นได้อย่างฝังใจ เรียกว่าประสบการณ์แท้ ประสบการณ์แท่นั้นมีระเบียบ มีเอกภาพ ทุกส่วนทุกตอนมีความหมาย มีความสำคัญ มีอารมณ์ที่เด่นชัด มีโครงสร้างตลอดทั่วประสบการณ์นั้น⁵ เอกภาพของประสบการณ์ก็เหมือนเอกภาพของศิลปะ มีความกลมกลืน มีระเบียบ มีแบบแผน ประสบการณ์ที่ได้จากศิลปะเป็นประสบการณ์แท้ เป็นประสบการณ์ทางสุนทรียภาพ ซึ่งมีรูปทรง มีความหมาย ทำให้เรารู้สึกในรูปทรงขององค์ประกอบที่เข้มข้นกว่าประสบการณ์ในชีวิตจริง ศิลปะแสดงแก่นแท้ของประสบการณ์ได้ถึงที่สุด และฝังตัวอยู่นาน มีความสุขทุกครั้งเมื่อระลึกถึงซึ่งเป็นการเสริมกำลังให้แก่ประสบการณ์อื่นๆที่จะประสบต่อไปในชีวิต ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ “เรป” ของข้าพเจ้า ได้มีการพัฒนาทั้งในด้านรูปแบบเนื้อหา และด้านเทคนิคอย่างต่อเนื่อง ในการสร้างสรรค์ผลงานตลอดหลายช่วงที่ผ่านมา มักพบปัญหาต่างๆ เกิดขึ้น และได้มีการแก้ไขในเวลาต่อมา เพื่อให้ผลงานมีความสมบูรณ์มากที่สุด โดยแบ่งระยะในการสร้างสรรค์ ได้ 3 ช่วงเวลาได้แก่

ช่วงเวลาที่ 1 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปี พ.ศ. 2556

ช่วงเวลาที่ 2 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปี พ.ศ. 2557

ช่วงเวลาที่ 3 ผลงานวิทยานิพนธ์ ปี พ.ศ. 2557 - 2560

โดยได้มีการวิเคราะห์รูปแบบ และแนวทางในการสร้างสรรค์ ดังนี้

⁵ Dewey John, *Art as Experien* (New York: Minton. Balch & Co., 1934).

ช่วงเวลาที 1 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปี พ.ศ. 2556

รูปแบบ

ผลงานในระยะนี้ จะมีรูปแบบที่หลากหลาย เป็นช่วงเวลาที่ข้าพเจ้ายังคงค้นแนวทางในการออกแบบรูปทรง โดยมีมุ่งเน้น และให้ความสนใจในรูปแบบของผัก และผลไม้ทั่วไป มาเป็นต้นแบบในการออกแบบรูปทรงต่างๆ โดยการนำรูปทรงผลไม้มาผ่าออกให้เห็นเอกลักษณ์เฉพาะของผลไม้เหล่านั้น ในทศนะที่หลากหลาย ด้วยรูปแบบผลงานภาพพิมพ์สี โม โน โท น จัดองค์ประกอบให้รูปทรงวางอยู่กลางภาพเน้นให้เห็นรายละเอียดของเนื้อใน และเมล็ดของผลไม้เหล่านั้น อีกทั้งยังนำเสนอลักษณะพื้นผิวที่แสดงความมันวาวของพลาสติกถนอมอาหาร ให้ดึงดูดสายตาเห็นความพิเศษ ที่เป็นการต่อยอดไปสู่รูปแบบทางความคิดต่อไปในอนาคต

เนื้อหา

เนื้อหาภายในผลงาน เป็นสิ่งสำคัญที่กำหนด ขอบเขตในการสร้างสรรค์ การออกแบบและค้นหารูปทรง โดยเนื้อหาของการสร้างสรรค์ผลงานในระยะเริ่มแรกนี้ค่อนข้างมีความหลากหลาย เช่นเดียวกันกับรูปแบบของผลงาน เพราะข้าพเจ้าคำนึงถึงผลลัพธ์ที่จะต้องนำเสนอลักษณะทางกายภาพจากภายในของผักผลไม้ ที่เกิดจากการผ่า และแรป (wrap) ไว้ใช้ ซึ่งอาจมุ่งหมายถึงเจตนาทางความคิดที่ต้องการเก็บผลไม้ไว้รับประทานต่ออีกครั้งหรือจะห่อเก็บไว้จำหน่าย เป็นผลให้เนื้อหาของผลงานแต่ละชิ้นขาดความสอดคล้องกันจนจับสาระสำคัญได้ไม่ชัดเจนเท่าที่ควร

เทคนิค

การแสดงออกทางด้านเทคนิคนั้น ยังคงมีการพัฒนา และเรียนรู้ฝึกฝนอยู่อย่างสม่ำเสมอ ต่อยอดจากการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ทางด้านเทคนิคในการสร้างสรรค์ ผลงานในระยะนี้ เลือกใช้สี โม โน โท น ในการถ่ายทอดทางด้านทัศนธาตุ ยังคงใช้กรรมวิธีเขียนฟิล์มด้วยดินสอ ไซบรอนพื้นกระดาษทรายเพื่อสร้างรายละเอียดของพื้นผิวที่เรียบหยาบตามความละเอียดของกระดาษทราย โดยถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของบรรยากาศขาดคำเน้นให้เห็นรูปทรงของผลไม้ที่เกิดจากห่อหุ้มด้วยฟิล์มถนอมอาหาร ในลักษณะที่ไม่มีแสงเงาตกกระทบบนพื้นให้เห็น จึงทำให้ผลงานในระยะนี้ยังขาดความสมบูรณ์ เป็นผลให้รูปแบบ และเนื้อหายังคงขาดมิติทั้งด้านความงาม และความหมายอยู่มาก

ช่วงเวลาที่ 1
ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์
ปี พ.ศ. 2556

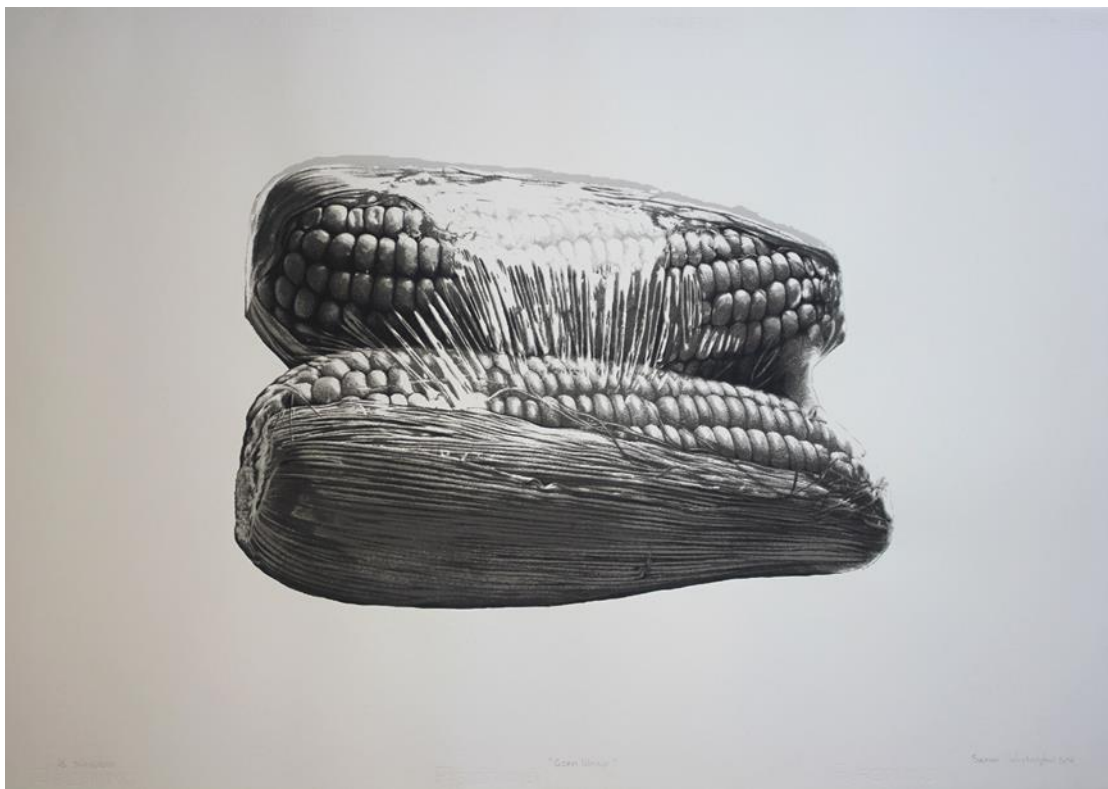
ภาพที่ 30 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ช่วงที่ 1 (ภาพที่ 1)

ชื่อผลงาน Fruit Wrap 1

ขนาด 61 x 92 cm.

เทคนิค ภาพพิมพ์สกรีน (Screen Print)

ปี 2556

ภาพที่ 31 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ช่วงที่ 1 (ภาพที่ 2)

ชื่อผลงาน Corn Wrap

ขนาด 61 x 92 cm.

เทคนิค ภาพพิมพ์สกรีน (Screen Print)

ปี 2556

ภาพที่ 32 ผลงานก่อนนิทรรศน์ช่วงที่ 1 (ภาพที่ 3)

ชื่อผลงาน Summer Wrap 1

ขนาด 61 x 92 cm.

เทคนิค ภาพพิมพ์สกรีน (Screen Print)

ปี 2557

ภาพที่ 33 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ช่วงที่ 1 (ภาพที่ 4)

ชื่อผลงาน Summer Wrap 2

ขนาด 61 x 92 cm.

เทคนิค ภาพพิมพ์สกรีน (Screen Print)

ปี 2557

ภาพที่ 34 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ช่วงที่ 1 (ภาพที่ 5)

ชื่อผลงาน Summer Wrap 4

ขนาด 61 x 92 cm.

เทคนิค ภาพพิมพ์สกรีน (Screen Print)

ปี 2557

ช่วงเวลาที 2 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ปี พ.ศ. 2557

รูปแบบ ผลงานในระยะนี้ ภาพรวมเริ่มมีรูปแบบที่ลงตัว และเป็นไปในทิศทางที่ชัดเจน ทั้งยังมีความสมบูรณ์ในการออกแบบรูปทรง โดยเลือกใช้รูปทรงจากผลไม้ทั้งลูกไม่ผ่าออก เพื่อแสดงคุณลักษณะที่พิเศษของผลไม้ให้สื่อถึงเนื้อหาภายในจากรูปลักษณะภายนอก โดยให้ความสำคัญกับรูปทรงทางกายภาพของการมองเห็น เพื่อสนับสนุนเนื้อหาทางความคิดให้ดียิ่งขึ้น โดยเลือกใช้กรรมวิธีห่อหุ้มผลไม้ด้วยฟิล์มด้วยระบบสุญญากาศ เพื่อทดลองค้นหารูปแบบในการผสานรูปทรงธรรมชาติกับรูปทรงวัสดุในการถนอมอาหาร แต่ไม่เป็นผลสำเร็จ เพราะการห่อหุ้มผลไม้ด้วยวิธีการนี้ในทางกายภาพ ผลงานแต่ละชิ้นจะมีลักษณะยาวยืด ไม่สามารถควบคุมลักษณะที่ต้องการได้ในที่สุดก็ปรับเปลี่ยนมาใช้รูปแบบการห่อหุ้มด้วยฟิล์มถนอมอาหารในรูปแบบเดิม การพัฒนาทางด้านองค์ประกอบ ผลงานยังคงใช้การแสดงออกของสีดั้งเดิมคือสีโม โน โทนขาว และดำ แต่เพิ่มลักษณะของแสงเงาตกกระทบบนพื้นที่ยาวเพื่อให้เกิดผลทางรูปแบบที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เนื้อหา เนื้อหาของงานระยะนี้ มีความเกี่ยวข้องกันในแง่ของแรงบันดาลใจที่ได้จากการห่อหุ้มผลไม้ให้คงทนที่สุด เพื่อที่จะยืดระยะเวลาในการนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่าอีกครั้ง อีกทั้งยังปรับเปลี่ยนวิธีการเลือกใช้ผลไม้ทั่วไป มาเป็นผลไม้สมุนไพรพื้นบ้านที่มีสรรพคุณทางยา ช่วยรักษาอาการเจ็บป่วยต่างๆ อีกทั้งยังเป็นผลไม้ที่ขาดคนสนใจ ไม่มีการปลูกเพิ่ม และรอคอยการสูญหายไปจากสังคมไทย สิ่งเหล่านี้จึงส่งผลสนับสนุนรูปแบบทางความคิด รวมถึงเหตุผลในการถนอมรักษา เพื่อก่อให้เกิดคุณภาพที่มีต่อมนุษย์และคุณภาพทางธรรมชาติ ได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

เทคนิค การพัฒนาทางด้านเทคนิคในระยะนี้ มีรูปแบบทางเทคนิคการพิมพ์ที่ชัดเจนซึ่งส่งผลด้านการแสดงออก เพราะการสร้างสรรค์ผลงานอย่างต่อเนื่อง มีส่วนช่วยให้เกิดความชำนาญทางด้านเทคนิค ผลงานในช่วงนี้จึงมีการใช้แสง และเงาเข้ามาช่วยสร้างมิติให้รูปแบบมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นซึ่งเกิดจากกระบวนการสร้างฟิล์มที่เยอะขึ้นกว่าเก่าทำให้ทั้งในส่วนของ น้ำหนักสี และพื้นผิวของรูปทรงเกิดพัฒนาจากระยะเริ่มแรก จึงส่งผลทางด้านเทคนิคสู่กระบวนการพิมพ์โอบสีในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในอนาคต

ช่วงเวลาที่ 2
ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์
ปี พ.ศ. 2557

ภาพที่ 35 ผลงานก่อนวิธานินทร์ช่วงเวลาที่ 2 (ภาพที่ 1)

ชื่อผลงาน Naing Wrap

ขนาด 61 x 92 cm.

เทคนิค ภาพพิมพ์สกรีน (Screen Print)

ปี 2557

ภาพที่ 36 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ช่วงเวลาที่ 2 (ภาพที่ 2)

ชื่อผลงาน Wrap 7

ขนาด 61 x 92 cm.

เทคนิค ภาพพิมพ์สกรีน (Screen Print)

ปี 2557

ภาพที่ 37 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ช่วงเวลาที่ 2 (ภาพที่ 3)

ชื่อผลงาน Wrap 6

ขนาด 61 x 92 cm.

เทคนิค ภาพพิมพ์สกรีน (Screen Print)

ปี 2557

ภาพที่ 38 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ช่วงเวลาที่ 2 (ภาพที่ 4)

ชื่อผลงาน Wrap 4

ขนาด 61 x 92 cm.

เทคนิค ภาพพิมพ์สกรีน (Screen Print)

ปี 2557

ภาพที่ 39 ผลงานก่อนวิธานิพนธ์ช่วงเวลาที่ 2 (ภาพที่ 5)

ชื่อผลงาน Wrap 3

ขนาด 61 x 92 cm.

เทคนิค ภาพพิมพ์สกรีน (Screen Print)

ปี 2558

ช่วงเวลาที 3 ผลงานวิทยานิพนธ์ ปี พ.ศ. 2558 - 2561

รูปแบบ ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ในหัวข้อชื่อ “เรป” เกิดขึ้นจากการพัฒนารูปแบบที่ลงตัวทางการสร้างสรรค์ โดยการเลือกรูปทรงจากผลไม้สมุนไพรหายาก และมีลักษณะเฉพาะมาแสดงออกผ่านกระบวนการทางการรักษาโดยการห่อหุ้มด้วยฟิล์มถนอมอาหาร ผลจากการถนอมรักษานั้นจึงแสดงออกมาสู่รูปแบบของงานสร้างสรรค์ ที่มีการพัฒนารูปแบบการใช้สีเพิ่มขึ้นจากเดิมที่มุ่งเน้นในเรื่องของบรรยากาศของสีโมโนโทน ก็พัฒนาเป็นการนำสีสันของผลไม้สมุนไพรนั้นๆ มาใช้เป็นตัวแบบเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกให้ดียิ่งขึ้น

เนื้อหา จากการสร้างสรรค์ผลงานที่ผ่านมา ข้าพเจ้าพบว่า เมื่อนำเนื้อหาทางความคิดจากผลงานระยะแรก และระยะที่สองมาวิเคราะห์และทำความเข้าใจแล้ว ก็เกิดรูปแบบทางความคิดที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ในเรื่องของกรบริโภคน้ำมันตับปลา ซึ่งเปรียบเสมือนการถ่ายทอดพลังงานการรักษาจากธรรมชาติมาสู่ตัวมนุษย์ แล้วจึงส่งผ่านพลังงานการรักษานั้นคืนกลับไปสู่ธรรมชาติอีกครั้ง ซึ่งต้องการให้ผู้คนเกิดการตระหนักคิด ถึงการรักษาคุณภาพของชีวิต ที่มีความสอดคล้องกันกับวิถีของธรรมชาติ ไม่ใช่แค่การรักษาอาการเจ็บป่วยหรือการกำจัดโรคให้หายขาดเท่านั้น แต่แนวคิดเรื่องการรักษาคุณภาพนั้นยังส่งผลไปถึงการรักษาคุณภาพทางสังคมอันส่งผลต่อธรรมชาติ ในเรื่องของรักษาพืชสมุนไพรท้องถิ่น ที่ใกล้สูญหายไปจากสังคม ให้เป็นที่รู้จัก และควรค่าแก่การอนุรักษ์ไว้ให้คงอยู่ต่อไปในอนาคต

เทคนิค การแสดงออกด้านเทคนิคในผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ได้มีการฟื้นฟูเทคนิคใหม่อีกครั้ง เพราะได้หยุดพักการสร้างสรรค์ไปในเวลาช่วงปี พ.ศ. 2558-2560 โดยกลับมาสร้างสรรค์ผลงานอีกครั้งในช่วงปลายปีเดียวกัน แต่ใช้เวลาไม่นานในการรื้อฟื้น ผลงานในช่วงนี้จึงปรากฏภาพรวมของการแสดงออกทางเทคนิคที่ดีอยู่ในระดับหนึ่ง มีการพัฒนาทางด้านเทคนิคการพิมพ์เทคนิคย้อมสีเพิ่มขึ้นจากเก่า จากที่เคยพิมพ์แต่สีขาวดำที่แสดงลักษณะของแสงเงาตกกระทบเป็นหลัก จึงอยากที่จะพัฒนารูปแบบของชิ้นงานให้มีความน่าสนใจยิ่งขึ้น โดยการพิมพ์สีทับซ้อนลงไปบนน้ำหนักรวดำ พิมพ์ทับซ้อนกันไปเรื่อยๆ จนใกล้เคียงกับความต้องการที่จะแสดงออก สำหรับการพิมพ์สีนั้นก็เพื่อให้เกิดความสมจริง จะได้แสดงรูปแบบและเนื้อหาเรื่องราวให้สมบูรณ์ที่สุด เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานต่อไปได้ในอนาคต

ภาพที่ 40 ผลงานวิทยานิพนธ์ (ภาพที่ 1)

ชื่อผลงาน Wrap 2

ขนาด 60 x 83.5 cm.

เทคนิค ภาพพิมพ์สกรีน (Screen Print)

ปี 2557

ภาพที่ 41 ผลงานวิทยานิพนธ์ (ภาพที่ 2)

ชื่อผลงาน Gac Wrap

ขนาด 60 x 83.5 cm.

เทคนิค ภาพพิมพ์สกรีน (Screen Print)

ปี 2557

ภาพที่ 42 ผลงานวิทยานิพนธ์ (ภาพที่ 3)

ชื่อผลงาน Gac Wrap 1

ขนาด 117 x 81.5 cm.

เทคนิค ภาพพิมพ์สกรีน (Screen Print)

ปี 2558

ภาพที่ 43 ผลงานวิทยานิพนธ์ (ภาพที่ 4)

ชื่อผลงาน Gac Wrap 2

ขนาด 117 x 81.5 cm.

เทคนิค ภาพพิมพ์สกรีน (Screen Print)

ปี 2560

ภาพที่ 44 ผลงานวิทยานิพนธ์ (ภาพที่ 5)

ชื่อผลงาน Taeng Thai Wrap

ขนาด 117 x 81.5 cm.

เทคนิค ภาพพิมพ์สกรีน (Screen Print)

ปี 2560

ภาพที่ 45 ผลงานวิทยานิพนธ์ (ภาพที่ 6)

ชื่อผลงาน Champadak Wrap

ขนาด 117 x 81.5 cm.

เทคนิค ภาพพิมพ์สกรีน (Screen Print)

ปี 2561

บทที่ 5

บทสรุปการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์นี้ ในหัวข้อชื่อ แรป “Wrap” เกิดขึ้นจากมุมมองของข้าพเจ้าที่มีต่อการเก็บถนอมรักษาผลไม้พืชสมุนไพรท้องถิ่นให้คงสภาพเดิมไว้ โดยนำเสนอผ่านรูปแบบที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากการห่อเก็บผลไม้ อันเป็นการยืดระยะเวลา รักษาความสูญเสียเมื่อมองกลับกัน ผลไม้ที่ถูกห่อหุ้มเพื่อถนอมรักษาเอาไว้วันนั้นก็ส่งผล ทางด้านการรักษากลับมาสู่ชีวิตของมนุษย์ด้วยเช่นกัน จากแนวคิดนี้จึงต้องการให้ผู้คนตระหนัก ถึงการรักษาคุณภาพของชีวิต และการรักษาคุณภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ที่เกิดจากการอนุรักษ์ผลไม้พื้นถิ่นหาถิ่นยาก อันอุดมไปด้วยสรรพคุณทางการรักษา ให้คนรุ่นใหม่ได้รู้จัก ซึ่งความสำคัญของการรักษาคุณภาพที่มีต่อมนุษย์นั้น จะส่งผลให้เกิดความสุข และความยั่งยืนเพื่อผู้คนในสังคมสืบต่อไป

จากการศึกษาค้นคว้าและพัฒนากระบวนการทางความคิดและการแสดงออกของทางสร้างสรรค์ ข้าพเจ้าหวังว่าผลงานวิทยานิพนธ์นี้ จะเป็นประโยชน์ สร้างแรงบันดาลใจเบื้องต้นให้แก่บุคคลที่สนใจงานด้านทัศนศิลป์ได้ศึกษาและวิเคราะห์ มองเห็นถึงสุนทรียภาพ และนำไปปรับใช้ได้อย่างอิสระในวิธีการของตน หรืออาจจะสร้างความถูกคิดให้กับใครหลายคน เพื่อเป็นการต่อยอดทางความคิด และจินตนาการใหม่ๆ ไปสู่การสร้างสรรค์สิ่งอื่นๆต่อไปในอนาคต

รายการอ้างอิง

John, Dewey. *Art as Experien*. New York: Minton. Balch & Co., 1934.

MGR Online. ""คุณกินในสิ่งที่คุณเป็น."" In เรื่องน่ารู้ (ที่ไม่ควรละเลย) จากค่ายวิทยาศาสตร์การอาหาร, 2561.

ชลูด นิ่มเสมอ. สัพเพทระเกี่ยวกับชีวิตและศิลปะ. กรุงเทพฯ: บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่งจำกัด มหาชน, 2558.

ประเวศ ะสี. สุขภาพองค์รวมในองค์กรรวมแห่งสุขภาพ. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโกมลคีมทอง, 2536.

วินัย แก้วมณีวงศ์. อาหารสดเพื่อสุขภาพในการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์, 2554.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายศรัณย์ โลหุตางกูร
วัน เดือน ปี เกิด	4 สิงหาคม 2532
สถานที่เกิด	สุราษฎร์ธานี
วุฒิการศึกษา	2555 ศิลปบัณฑิต (ทัศนศิลป์) คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	68 หมู่3ตำบลนาใต้ อำเภอบ้านนาเดิม จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84240
ผลงานตีพิมพ์	2016 Selected, The 62nd National Exhibition of art Thailand Selected, The 2nd ASEAN Graphic Arts Competition and Exhibition Vietnam 2015 Selected, The 5th NBC Meshtec Tokyo International Screen Print Biennial Exhibition Japan Selected, The 5th Guanlan International Print Biennial, China Selected, The 4th Bangkok Triennale International Print and Drawing Exhibition Thailand 2014 Selected, The 12th International Biennial Print Exhibition: 2014 ROC Exhibition Taiwan Selected, CUBIC MUSEUM in AICHI, International Exchange Exhibition of Silpakorn University and Aichi University of the Art, Satellife Gallery of Aichi University of the Art, Japan 2013 Selected, The 4th NBC Meshtec Tokyo International Screen Print Biennial Exhibition Japan Distinguished Prizes, Youngthai Artist Award 2013 Thailand 2011 Selected, The 3th NBC Meshtec Tokyo International Screen Print Biennial Exhibition Japan